

* Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu

*“Ta sẽ ban tặng các người một quả tim mới, sẽ đặt thần khí mới vào lòng các người. Ta sẽ bỏ đi quả tim bằng đá khỏi thân mình các người, và sẽ ban tặng các người một quả tim bằng thịt.”
(Ed 36, 26)*

Tháng sáu, tháng của những cơn nắng chói chang, của những trận mưa ngập đường xá, nhưng cũng là tháng của bầu trời mở rộng cho những cuộc du hành. Tháng sáu, tháng gặp gỡ bạn bè, tháng hẹn hò tình nhân, tháng của những trái tim, “tháng sáu trời mưa, trời mưa không dứt. Trời không mưa anh cũng lạy trời mưa...”

Đối với chúng ta, tháng sáu là tháng mình nói chuyện với nhau về một trái tim: TRÁI TIM GIÊSU.

Trong cuộc đời, bạn đã gặp biết bao trái tim rồi, tháng sáu này, chúng ta sẽ được nghe nói đến một trái tim nữa : Trái Tim Giêsu.

Thực sự bạn và tôi, cũng như mọi tín hữu khác, chúng ta đã nghe nói đến trái tim ấy nhiều lắm rồi. Thế mà Trái Tim Giêsu ấy dường như vẫn xa lạ cách nào ấy đối với chúng ta hôm nay. Tại sao vậy nhỉ?

Bạn có nghĩ rằng ở trên đời này, những sự gì, những con người nào không liên quan đến chúng ta, thì mình ít để tâm để ý đến không?

Có phải những cái ta phải để tâm đến hôm nay, không gì khác hơn là cơm ăn, áo mặc, xe cộ, nhà ở, sức khỏe, công ăn việc làm; là xây cất sửa sang nhà thờ cung thánh, tháp chuông, nhà xứ, phòng giáo lý không?

Trong tất cả những cái âu lo cấp thiết và hợp lý ấy, Trái Tim Giêsu vẫn như một người khách lạ đứng bên ngoài cuộc đời tôi. Có người nói (với tôi): *“Chúng tôi bù đầu kiếm gạo tối ngày, bán lưng cho trời, bán mặt cho đất, không rảnh rang gì để bàn đến chuyện trái tim!”* Người khác chán nản thốt lên rằng : *“Có Ngài thì tôi cũng phải lo từng ấy việc, mà không có Ngài thì cũng từng ấy việc tôi phải lo, có khác gì đâu?”*

Có lẽ người ta cho rằng: Trái Tim Đức Giêsu cao trọng, phải được tôn thờ trên tòa cao trong gia đình hoặc nơi thánh đường, như vậy mới xứng đáng! Nhưng trở trêu thay, cái người ta nghĩ thì người ta lại không làm. Khi có thì giờ đến nhà thờ, người ta lại hay đến trước tòa Đức Mẹ hoặc các thánh thì thắm khấn vái, còn trước Thánh Tâm và Thánh Thể thì vắng lặng. Có phải vì Đức Maria và một số vị thánh có liên quan đến công ăn việc làm của người ta hơn Đức Giêsu không? Nếu (*đây chỉ là giả thuyết*), nếu cha sở nào đó, trong một ngày nào đó, âm thầm cất hết Mình Thánh Chúa ở nhà châu vào trong phòng thánh, rồi cửa nhà tạm mở toang ra, trống không, thì có lẽ kinh sách vẫn râm ran, nghi lễ vẫn linh đình, chẳng mấy ai để ý đến có sự mất mát trống vắng lớn lao trong ngôi nhà thờ đó.

Điều này cũng dễ hiểu, vì có những người tín hữu suốt đời họ không cần đến Chúa Giêsu Thánh Thể. Nếu một năm họ có rước lễ một lần, chẳng qua là vì luật buộc thôi, chứ không phải do lòng thiết tha của họ. Nhưng đối với Hội Thánh, thật đau đớn biết chừng nào!

Tin Mừng theo thánh Gioan nói : *“Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người. Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận.”* Kinh Thánh nói tiếp : *“Còn những ai đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người, thì Người cho họ quyền trở nên con Thiên Chúa.”* (Ga 1, 10-12) Hôm nay người ta có muốn làm con Thiên Chúa nữa không?

Đức Giêsu nói với Tôma : *“Chính Thầy là con đường, là sự thật, và là sự sống”* (Ga 14, 6). Chúng ta là những người đau khổ, ở trong bế tắc, vì chúng ta đang đi tìm một đường lối giải quyết mọi việc cho hồn xác bằng khả năng sức lực riêng của mình, cho nên chúng ta thường đụng đầu vào ngõ cụt.

Chỉ có một cách duy nhất cho chúng ta và cho mọi người trên thế giới hôm nay là: đặt tất cả vận mệnh của từng người vào trong bàn tay của một Con Người. Con Người ấy đã chết, đã phục sinh, và hiện nay vẫn đang sống giữa chúng ta. Chỉ có một Con Người ấy mới thực sự là Con Đường, là Sự Thật, và là Sự Sống cho thế giới. Con Người ấy là Giêsu, Đấng Thiên Chúa có trái tim thể lý như mọi người, nhưng khác trái tim mọi người về bản chất, là vì trái tim ấy là trái tim của tình yêu.

Trái Tim ấy đang là Con Đường cho chúng ta phải đặt cuộc sống mình suốt đời trên con đường ấy. Là Sự Thật, vì chỉ nơi trái tim ấy mới tỏ hiện được sự thật nhân tiền này là: hôm nay Thiên Chúa đang có mặt giữa loài người, và nhất quyết cứu loài người. Và tất cả sự thật đều phải phát xuất từ Con Người này. Là Sự Sống, vì những ai ở ngoài Đức Giêsu là những kẻ ở trong sự chết.

Chính Con Người Giêsu ấy hôm nay có mặt, đang cầm vận mệnh của lịch sử nhân loại cũng như của từng người, và có quyền năng làm cho cuộc đời của từng người thoát ra khỏi mọi bế tắc.

Chúng ta khổ vì chúng ta không gặp được Con Người Giêsu ấy, hoặc có gặp rồi thì cũng chỉ gặp được một Giêsu giả, một người nào đó giống như Ngài mà không phải Ngài, vì người ta không giới thiệu Ngài cho chúng ta như **“Chính là Ngài”**. Chính vì thế mà đi đạo Chúa Kitô tôi thấy mình vẫn khổ như hoặc khổ hơn những kẻ không đi đạo. Vì, nếu nói theo xác thịt, thì những người kia không bị một lề luật nào ràng buộc cuộc sống họ, không bị ám ảnh bởi hình phạt của hỏa ngục như tôi. Họ không phải vất vả để cố chiếm cho được nước Thiên Đàng (như tôi), một nước ở cõi xa xăm mơ hồ nào đó mà không bao giờ tôi có thể tưởng tượng ra nó như thế nào.

Từ bế tắc này đến bế tắc kia, tôi không muốn đến nhà thờ nữa. Sự thể bi đát như vậy vì tôi đã đi theo một tôn giáo, mà không đi theo một Con Người (Ga 3, 16; 4, 42; 14,1). Tôi đã đi theo một tôn giáo **“có qua có lại”**, xin ơn rồi tạ ơn. Nhưng nếu rủi tôi sinh ra kiếp nhà nghèo, không phải là **“đại gia”** hay **“doanh nghiệp”**, hai bàn tay đen suốt ngày lam lũ, không đủ làm đầy cái miệng, thì lấy gì mà **“lễ lạt”**, mà **“có đi có lại”**, mà có bia đá tri ân? Lúc ấy cái cơ khổ của tôi không thần thánh nào đoái hoài tới hay sao?

Cái khổ của tôi là do chính tôi tự đặt ra cho mình một thứ tôn giáo, rồi **“suy bụng ta ra bụng... các Đấng”**! Như vậy, tôi đã tự chất trên đôi vai tôi những gánh nặng mới, làm khổ thêm cho tôi, và còn làm đau lòng Đức Mẹ và các thánh nữa. Đau lòng hơn cả là Con Người Giêsu, Đấng có một Trái Tim chỉ biết yêu. Bởi khi nào Người không yêu tôi, thì Người không còn là Giêsu Kitô nữa. Nói một cách khác, khi nào Trái Tim Đức Giêsu không thông thức trên những khổ đau đời tôi,

thì Ngài không còn là Ngài nữa, vì Ngài là thiên Chúa tình yêu mà! (1Ga 1, 7; Rm 8, 35)

Kinh Thánh quả quyết : *“Chính người đã mang lấy các bệnh tật của chúng ta, đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta”* (Is 53,4). Ngài đến trong thế gian chỉ có một mục đích đó thôi: yêu thương, mang vác tất cả tội lỗi của tôi, chữa lành, cho ăn no nê, khoác tôi lên vai vàø đưa tôi về. Tất cả mọi biến cố lớn nhỏ trong đời tôi, như như một sợi tóc trên đầu rớt xuống, cũng đều rơi vào trong tình yêu Giêsu. *“Trước khi cho người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người.”* (Gr 1, 4). Nên chú ý chữ “biết” trong Kinh Thánh. Thiên Chúa biết ta thiếu thốn mọi sự, và Ngài đã sẵn sàng tất cả để đặt ta trong tình yêu của Ngài.

Chỉ một giây thôi, cuộc đời tôi không có sự “biết” của Giêsu, lúc ấy tôi chẳng còn là tôi nữa, tôi trở thành một tạo vật tối tăm, vô cùng khốn đốn, vì “đã bị tước mất vinh quang Thiên Chúa” (Rm 3, 23), và đã bị văng ra khỏi quỹ đạo tình yêu rồi.

Thưa bạn, vì lòng mến Đức Giêsu Kitô, tôi xin bạn đừng nhìn vào những đạo đức mà bạn đã lao công khổ sức luyện tập, mà chỉ nhìn vào Trái Tim Giêsu với lòng thành tín đón nhận tất cả những gì Ngài muốn trao ban, bạn sẽ thấy.

Bạn và tôi đau khổ, chán chường, nghi ngờ mọi sự, chẳng còn biết tin vào ai trên đời này. Những cáiidou là có thật, nhưng đó không phải là sự thật mà bạn và tôi phải chịu như thế, vì đã có một người gánh chịu cho chúng ta, xin bạn hãy đọc những lời này: *“Mọi lo âu, hãy trút cả cho Người, vì*

Người chăm sóc anh em.” (1Pr 5, 7). Xin bạn nhớ cho, Kinh Thánh nói **“hãy trút cả”**, chứ không nói **“trút một phần”**.

Có cha mẹ nào nói với con cái mình như thế không? Có người yêu nào dám nói câu đó với nhau không? Chỉ có Giêsu mới có tình yêu ấy, chỉ có mình Ngài mới thương bạn và tôi đến như thế, nên Ngài lo đến bạn và lo cho tôi.

Trái Tim Đức Giêsu liên quan mật thiết đến cuộc đời mọi người và từng người. Nếu tôi thật lòng ký thác đời tôi cho Ngài làm chủ, thì những lo âu, bệnh hoạn, những bế tắc cùng đường, những cô đơn sâu tui của tôi là của Ngài. Những lo toan cơm ăn áo mặc, sức khỏe, nhà xứ nhà thờ của tôi là của Ngài. Chính Ngài đã nói với tôi : *“Đừng sợ, hỡi đoàn chiên nhỏ bé”* (Lc 12, 32) *“Trong Thầy, anh em được bình an. Trong thế gian, anh em sẽ phải gian nan khổ khó”* (Ga 16, 33).

Muốn biết người chồng thế nào thì hỏi người vợ. Muốn biết Đức Giêsu thế nào thì hỏi Hội Thánh, vì Hội thánh là hiền thê Đức Giêsu Kitô.

Bây giờ chúng ta đặt vấn đề với nhau. Nếu có người đến yêu cầu : *“xin nói về tâm lòng Đức Giêsu cho chúng tôi nghe”*, lúc ấy chúng ta sẽ nói thế nào?

Muốn nói về Trái Tim Giêsu, phải dựa vào con người ấy. Phải ngỡ ngàng : *“Quả thật, Con Người ấy hôm nay có thật trong cuộc đời tôi!”* Phải nghe được tiếng của Ngài trong chính con tim của tôi. Khi ấy Thánh Thần sẽ thôi thúc tôi nói. Sức Thánh Thần mạnh đến nỗi Phêrô và Gioan phải thốt lên : *“Chúng tôi không thể không nói.”*

Vậy bây giờ tôi phải làm gì (Cv 2, 37)? Chúng ta chẳng có khả năng để làm gì cả. Nếu chúng ta có được khả năng làm cho mình và người khác yêu mến Trái Tim Chúa Giêsu, thì quả thật trái tim ấy nghèo nàn và không hấp dẫn bao nhiêu. Kinh Thánh nói : **“Ai yêu thì biết Thiên Chúa”** (1Ga 4, 7). Muốn biết Thiên Chúa, muốn biết Trái Tim Chúa Giêsu thì

phải yêu. Học giả, tiến sĩ, khoa học kỹ thuật không thể nào biết Trái Tim Giêsu. Yêu thì biết, vì **“Thiên Chúa là Tình yêu”** (1 Ga 4, 8).

Vậy chúng tôi có khả năng yêu không? Nếu nói là không thì bạn không hài lòng. Vì sống trên đời này, phàm là con người thì phải biết yêu. Ai không yêu đó là một quái vật. Tuy nhiên, đối với Thiên Chúa, tình yêu của loài người đã méo mó lệch lạc vì bị nhuốm tội rồi.

Muốn yêu Thiên Chúa thì phải yêu bằng chính tình yêu của Thiên Chúa. Muốn nhìn thấy Thiên Chúa thì phải nhìn trong ánh sáng của Ngài. Kinh Thánh nói : *“Vì Thiên Chúa đã đổ tình yêu của Người vào lòng chúng ta nhờ Thánh Thần mà Người ban cho chúng ta”* (Rm 5,5)

Đức Giêsu có tài năng, không liên quan gì đến tôi. Đức Giêsu là Thiên Chúa, không liên quan gì đến tôi. Tấm lòng của Ngài thế nào? Ngài có yêu tôi không? Biết được tấm lòng của Ngài, tôi mới trao thân gởi phận cho Ngài.

Muốn biết được Đức Giêsu thì phải nhìn kỹ, chiêm ngắm hằng ngày trong chính đời tôi mới thấy được tấm lòng của Ngài. Làm được như vậy, phải cậy nhờ Thánh Thần bằng cầu nguyện.

Lạy Trái Tim Giêsu, tình yêu điên dại của đời con, Ngài đã đổ giọt máu thương xót đến mắt cả mạng sống Ngài cho con, mà chỉ nhận được một trái tim đen dũi vô ơn lạnh nhạt của con. Xin thương xót con.

**Ôi Trái Tim Giêsu
giọt máu đáng yêu,
lòng thương xót đáng mến,
con tín thác vào Ngài!**

*Nhà Bè, đầu mùa mưa 2019
Lm. Giuse Trần Đình Long*

*trang thơ

THÁNH TÂM - NGUỒN TÌNH YÊU

Tình yêu Chúa! Tình êm đềm miên man.
Tháng sáu về lại tràn lan Thương Xót
Bởi Thánh Tâm, của Chúa thật dịu ngọt
Thấm tim con, từng giọt, thỏa đường bao.

Con ngược nhìn Thánh Giá Chúa trên cao,
Lòng cây trông vào Tình Yêu Bất Diệt.
Xin cho con một Đức Tin mãnh liệt,
Một Hy Vọng, Chúa thuần khiết bao dung.

Lòng Xót Thương của Chúa là muôn trùng,
Xin đừng để, con sa vùng tăm tối.
Chúa, Chúa ơi! Trần gian Người biết rồi,
Chúa song hành, đường đời thôi quạnh quẽ.

Cho đêm sâu thoi rừng rưng vắng vẻ,
Khi yếu đuối, tay mạnh mẽ, Chúa đưa.
Khi sầu đau nhìn lên Chúa mà thưa,
Lời Chúa phán khi xưa mà ghi nhớ:

“Xin thì được, cứ gõ Ta sẽ mở”,
Trái Tim Chúa, yêu vô bờ không bến.
Tạ ơn Chúa. Đời con Người thương đến,
Nguyện xin con, yêu mến Thánh Tâm luôn.
Amen.

Tháng Kính Thánh Tâm
Thanh Bình

*Chuyên Giáo Điểm

HOA DÂNG MẸ LÒNG THƯƠNG XÓT

*Chiều thứ Tư 1-5,
Khai Mạc Tháng Hoa tại Giáo Điểm Tin Mừng
có gì lạ?*

Tìm trên bản đồ thấy Giáo Điểm này nằm ở số 1201/12 Nguyễn Văn Tạo, Ấp 1, xã Hiệp Phước, huyện Nhà Bè, thuộc hạt Xóm Chiếu, vùng cực nam giáo phận Sài Gòn, rập ghành tỉnh Long An, giáo phận Mỹ Tho.

Một địa danh xa lạ. Đây không phải là giáo xứ, chưa phải là giáo họ, mới chỉ là giáo điểm! Một điểm truyền giáo của giáo phận Sài Gòn. So về diện tích thì hạt Xóm Chiếu lớn nhất trong các hạt, nhưng số giáo dân lại khiêm tốn nhất. Cả một vùng rộng lớn 6 xã thuộc huyện Nhà Bè chỉ có một nhà thờ và một giáo điểm. Trong vòng 10 năm nay, khu vực Nam Sài Gòn đang phát triển rất nhanh rất mạnh. Cả một vùng dừa nước hoang vu dân cư thưa thớt, nay bỗng chuyển mình. Những tòa nhà cao ngất ngưỡng mọc lên như nấm. Những khu công nghiệp lôi kéo những người ở miền bắc miền trung về lập nghiệp, làm cho các khu dân cư càng ngày càng đông đúc. Trước sự phát triển nhanh đến chóng mặt đó của xã hội, phía giáo hội phải nghĩ ngay đến việc đáp ứng nhu cầu tâm linh cho những người di dân kéo đến vùng đất mới này. Có những người mục tử trần trở về vấn đề này. Nhìn những tòa nhà đồ

sộ vươn lên, lòng vẫn đau đáu mong có những ngôi thánh đường cũng vươn cao, để kêu gọi đoàn con tản mác khắp nơi lo toan bẽ bề cơm áo gạo tiền, đến với lòng Chúa xót thương.

Giáo Điểm Tin Mừng được khai sinh từ nỗi thao thức này. Không đủ lực chen chân với những đại gia ở vùng đất vàng, phải đi về miền quê heo hút, dân cư thưa thớt, cuộc sống còn thiếu thốn trăm bề, chưa phát triển. Thực ra chính Chúa chọn nơi này. Lòng Chúa Thương Xót phải khởi đi từ những nơi nghèo hèn, từ những con người lam lũ đầu tắt mặt tối, từ những con người bé nhỏ chẳng được ai quan tâm để ý chăm sóc. Người mục tử vẫn kiên trì gieo hạt giống Tin Mừng trên vùng đất khô cằn ngập mặn, để rồi có ngày Chúa gửi đến những mục tử khác tiếp tục công cuộc này, làm cho hạt giống lòng thương xót đâm chồi nảy lộc.

Chiều Thứ Tư đầu Tháng Hoa, trên vùng đất khô cằn nắng cháy của Giáo Điểm bỗng trở nên bông hoa năm sắc. Trên tay mỗi người đến tham dự buổi Dâng Hoa Lòng Thương Xót là một chùm hoa với 5 sắc màu: hồng vàng xanh trắng tím. Từ trẻ em, bạn trẻ, đến người lớn, ai cũng hân hoan đến với Mẹ, để "Nhờ Mẹ đến với Chúa"...

Thưa Mẹ,

Chiều hôm nay chúng con đến Giáo Điểm Tin Mừng để cùng nhau cử hành nghi thức **“Dâng Hoa Mẹ Lòng Thương Xót”** trong tháng 5/2019 này. Chúng con đến đây không phải như người “đi xem” dâng hoa, không phải là khán giả đi xem một buổi trình diễn, không đọc kinh ca hát dâng hoa một cách thụ động máy móc. Tất cả chúng con muốn hoà nhập vào những nghi thức đó. Mỗi người chúng con trầm lắng suy gẫm từng lời Kinh Kính Mừng và Chuỗi Kinh Lòng Thương Xót, cùng với mỗi màu hoa như mỗi chặng đường đời chúng con.

Mỗi màu hoa ấy cũng biểu trưng cho mỗi ơn gọi trong đời sống gia đình và xã hội. Màu Vàng là hình ảnh của những người cha, người chồng. Màu Xanh là hình ảnh người vợ, người mẹ. Màu Trắng là hình ảnh người con. Màu Tím là hình ảnh những bệnh nhân, và màu Đỏ tượng trưng cho các tội nhân.

Xin Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria qua buổi dâng hoa này cho mỗi người trong gia đình tập đổi mới cách ứng xử, đổi mới thái độ sống của mình với các thành viên trong gia đình, để cho "Lòng Thương Xót" có tiếng nói trong mỗi gia đình...

Tháng năm, tháng hoa dâng kính Mẹ Maria không chỉ dừng lại ở những nghi thức, hay những tình cảm hời hợt chóng qua bên ngoài. Nghi thức Dâng Hoa Lòng Thương Xót hôm nay phải để lại trong con và những người tham dự dấu ấn của lòng tín thác. Lòng sùng kính và yêu mến Mẹ không nhạt nhòa theo cánh hoa tàn úa, nhưng phải được thăng tiến và thể hiện qua đời sống yêu thương phục vụ để chúng con trở thành những người ra đi loan báo và làm chứng cho lòng thương xót của Chúa, theo gương Mẹ Maria. Chúng con sẽ âm thầm phục vụ như chị thánh Faustina đã viết:

"Tôi sẽ không để cho mắt người đời nhìn thấy những điều tốt lành tôi có thể thực hiện, bởi vì một mình Chúa sẽ là phần thưởng cho tôi."

Tôi sẽ như một nụ đồng thảo bé bỏng kín đáo giữa bụi cỏ, không làm đau bàn chân những ai dẫm lên, nhưng tỏa lan hương thơm và quên mình hoàn toàn, cố gắng làm vui lòng những ai chà đạp nó dưới chân" (Nhật Ký, 255)

Maria, con mong được là người con nhỏ bé trong vòng tay yêu thương của Mẹ. Con như đóa hoa mong manh trước bão táp cuộc đời, chỉ biết trọn niềm tín thác nơi Chúa và Mẹ, như Thánh nữ Faustina: *"Từ thời gian ấy, tôi luôn sống dưới áo choàng trinh khiết của Mẹ Thiên Chúa. Mẹ vẫn bảo vệ và*

dạy dỗ tôi. Bên cạnh Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ, tôi hoàn toàn được yên lòng. Bởi vì quá non nớt và thiếu kinh nghiệm, nên tôi nép mình vào lòng Mẹ như một con trẻ bé bỏng" (NK, 1097)

Kết thúc buổi Dâng Hoa Mẹ Lòng Thương Xót là Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót.

Ra về trên tay mỗi người cầm một đóa hoa 5 sắc, lòng hân hoan vui mừng vì lần đầu tiên được dự một buổi dâng hoa lạ lùng như thế. Mọi người cùng hòa nhịp, cùng chung tâm tình, cùng chung ước nguyện dâng lên Mẹ. Đó không phải là buổi "múa hoa" hay buổi "trình diễn thời trang" mà người đi dự thụ động như khán giả ngồi xem kịch, xem phim, rồi ra về chẳng còn chút dư âm, chẳng kín mức được ân phúc gì nơi lòng Chúa thương xót.

Giữa cái nắng trưa của mùa hè oi ả, giữa căn nhà nguyện nhỏ xiu, cha đặc trách Giáo điểm cùng với cả ngàn người quỳ giang tay lần chuỗi lòng thương xót. Xin cho có nhiều "thợ gặt lạnh nghề" dẫn thân đến các giáo điểm để thắp lên ngọn lửa của lòng thương xót. Xin cho cuộc sống của những người tin Chúa nên ánh sáng dẫn đưa mọi người đến với Chúa.

Chìm trong chuỗi kinh, vắng vắng đâu đây lời Chúa Giêsu nói với chị thánh Faustina, và dường như cũng đang nói với các mục tử, nói với mỗi người:

"Hỡi ái nữ của Ta! Con hãy nói cho các linh mục về Lòng Thương Xót khôn lường của Ta. Những ngọn lửa thương xót đang bùng cháy trong Ta, kêu gào đòi được phun phát. Ta muốn trào đổ mãi cho các linh hồn; trái lại, các linh hồn lại không muốn tin vào lòng nhân lành của Ta" (NK, 177)

"Con hãy đọc không ngừng chuỗi kinh mà Ta đã dạy cho con. Bất cứ ai đọc chuỗi kinh này sẽ nhận được Lòng Thương Xót bao la trong giờ lâm tử."

Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi.

Một tội nhân dù chai đá cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận được ơn thánh do lòng lân tuất vô cùng của Ta.

Ta ước ao toàn thể thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Ta.

Ta khát khao ban tràn tràn những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Ta."
(NK, 687)

Và tiếng Mẹ Maria phán dạy qua thánh Faustina cũng vang vọng:

“Linh hồn nào trung thành vâng theo những soi động của ơn thánh Thiên Chúa sẽ làm đẹp lòng Người biết bao!

Mẹ đã ban Đấng Cứu Độ cho thế giới; phần con, con phải nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la của Người, và chuẩn bị cho thế giới tiếp đón Người đến lần thứ hai. Người không đến trong tư cách Đấng Cứu Thế nhân lành, nhưng trong tư cách một Thẩm Phán Chí Công.

Ôi khủng khiếp thay ngày ấy! Ngày đã được xác định là ngày của phép công thẳng, ngày của cơn nghĩa nộ Thiên Chúa. Các thiên thần còn phải run giùng trước ngày ấy.

Con hãy nói cho các linh hồn biết về lòng nhân lành vô biên của Chúa trong khi vẫn còn thời giờ ban phát Lòng Thương Xót. Nếu lúc này con im tiếng, con sẽ phải trả lễ với vô số linh hồn trong ngày kinh hoàng ấy.

Con đừng sợ hãi gì. Hãy trung thành cho đến cùng”
(NK, 619)

Đó phải chăng là lời Mẹ nhắn nhủ với người mục tử đang dần thân tại Giáo Điểm Tin Mừng trong Tháng Hoa ?

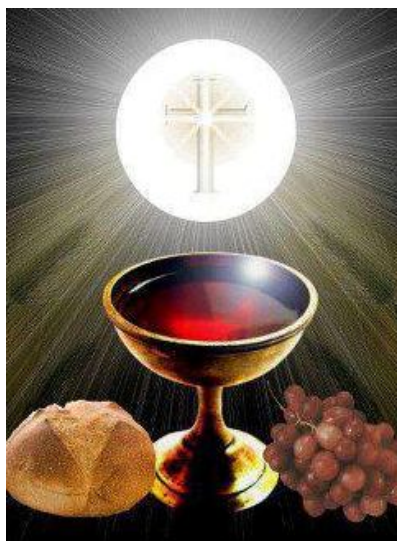
*Giáo Điểm Tin Mừng
Tháng Hoa 2019*

**Phụng Vụ tháng 6/2019*

(Lễ Kính Mình Máu Chúa Kitô)

THÁNH THỂ BÍ TÍCH CỦA LÒNG XÓT THƯƠNG

Hàng ngày trên các phương tiện thông tin đại chúng, ta có thể đọc thấy hàng loạt những tin tranh giành, hận thù, chém giết, ghen tuông, ẩu đả... Có những cái chết lãng nhách, chỉ vì một phút bốc đồng, chỉ vì một câu nói khích. Thế là án mạng xảy ra! Trong một thế giới văn minh tiến bộ lên đến tột đỉnh, nhưng lòng thương xót lại xuống dốc không phanh. Con người đối xử với nhau không còn cảm thấy “sống trên đời sống cần có một tấm lòng” mà chỉ còn “máu lạnh và sự vô cảm” thì Giáo Hội nhấn mạnh đến lòng thương xót. Và ngày 30-04-2000 Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã lập ra Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót, và Bí Tích Thánh Thể,

Bí Tích Tình Yêu, được gọi là **“Bí Tích Của Lòng Xót Thương”**.

Mình Máu Thánh Chúa Kitô là mầu nhiệm vượt quá mọi suy tưởng loài người, giống như mầu nhiệm Chúa Ba Ngôi vậy. Và cũng như mầu nhiệm Chúa Ba Ngôi, mầu nhiệm Thánh Thể chỉ có tình yêu Thiên Chúa mới diễn tả nổi, mà kẻ muốn hiểu biết

cũng phải lắng nghe bằng ngôn ngữ của tình yêu. Đó là tiếng nói của Thánh Thần ở tận trong sâu thẳm của tâm hồn mình.

Nói về tình yêu Thiên Chúa đối với chúng ta, không bút mực nào của thế gian có thể diễn tả cho hết được, đến nỗi Tin Mừng Gioan đành kết luận bằng một câu: *“Nếu viết lại từng điều thì thiết tưởng thế gian không đủ chỗ mà chứa sách”* (Ga 1,25).

Tình yêu Thiên Chúa khác hẳn tình yêu của người ta. Con người thế gian chỉ yêu những cái mình thích, và chỉ thích những gì phù hợp với mình, những người **“biết điều”** và đối xử tốt với mình. Nếu Đức Giêsu cũng có một tâm tình như vậy thì chẳng một ai trong loài người chúng ta được cứu rỗi. Vì toàn thể nhân loại không ai tốt với Đức Giêsu và cũng chẳng một ai có gì đáng được Thiên Chúa ưa thích cả. Nhưng Thiên Chúa vẫn cứ đặt tình yêu của Ngài vào giữa những con người như thế, những tâm hồn như thế, để yêu mến tất cả, và ở lại mãi với chúng ta mọi ngày cho đến tận thế nơi Bí Tích Thánh

Thể, Bí Tích của Lòng Xót Thương.

Chúng ta thử đặt câu hỏi: khi chọn 12 tông đồ, tại sao Chúa không lựa những người đạo đức tốt lành mà lại chọn Giuđa kẻ sẽ bán Ngài, Phêrô kẻ sẽ chối Ngài, và những môn đồ còn lại là những kẻ sẽ bỏ Ngài trong lúc hoạn nạn? Và khi Đức Giêsu trao Mình và Máu Thánh Ngài cho họ trong bữa ăn ly biệt, Ngài có thấy được tấm lòng chao đảo **“sớm nắng, chiều mưa, tối hâm hẩm”** của các ông không ?

Thưa, Ngài thấy và Ngài biết tỏ tường, vì Ngài là Thiên Chúa. Việc Đức Giêsu chọn các tông đồ và trao ban chính mình Ngài cho họ, không phải vì họ đạo đức tốt lành gì. Thiên Chúa đã chọn những con người yếu đuối chao đảo như thế chỉ vì lòng thương xót vô biên để Ngài chịu đựng, sửa chữa và làm cho họ nên tốt lành. Chính vì thế mà chúng ta có thể gọi Bí Tích Thánh Thể là Bí Tích của Lòng Xót Thương.

Hôm nay, Đức Giêsu đã chọn tôi làm tín hữu của Ngài trong Hội Thánh, và

hàng ngày trao Mình và Máu Ngài cho tôi, thì không phải là tôi đạo đức giỏi giang gì, vì Đức Giêsu đã nhìn thấy rõ cõi lòng của tôi từ trước khi tôi có mặt ở trần gian này rồi. Thế mà tại sao, hàng ngày Ngài cứ sẵn sàng trao chính Ngài cho tôi ?

Thế gian có câu: **“Chọn mặt gởi vàng”**! Có phải tất cả bộ mặt con người thế gian chúng ta đáng để Thiên Chúa gởi kho vàng vô giá là Con của Ngài, để chúng ta chăm sóc giữ gìn hộ Ngài không ?

Đó là câu hỏi hằng làm vương vẩn những tâm hồn Kitô hữu. Câu hỏi mà chỉ có tình yêu Thiên Chúa mới trả lời thỏa đáng được. Có lần Đức Giêsu than thở với một tâm hồn: *“Hỡi con! Nếu con đợi khi nào con thánh thiện, con mới yêu mến Ta thì không bao giờ con mến Ta được đâu. Hãy yêu mến Ta với cõi lòng đầy tội lỗi của con. Ta sẽ làm con nên thánh!”*

Thánh Thể không phải là bí tích dành cho những giai cấp đạo đức thánh thiện. Vì trước mặt Chúa, ai dám nói mình thánh thiện. Thánh Thể

là bí tích của Đức Giêsu, Đấng Cứu Thế nhân hậu đem trái tim yêu thương của mình đến cho những tâm hồn đau yếu tội lỗi là tất cả chúng ta. Cha thánh Phêrô Giuliano Eymard, sáng lập Dòng Thánh Thể đã quả quyết: *“Trong việc cầu nguyện, tốt hơn hết, bạn nên tìm cách để được Thiên Chúa nuôi dưỡng thay vì làm cho mình nên thanh sạch và khiêm hạ... Bạn rước Chúa để trở nên thánh, chứ không phải bạn nên thánh rồi mới lên rước Chúa.”*

Vì thế những ai tưởng rằng mình phải đạo đức tốt lành mới được lên rước lễ là suy tưởng sai lầm và làm buồn lòng Đức Giêsu nhiều lắm. Rồi từ ý nghĩ sai lầm ấy, nhiều người thấy lúc nào mình cũng có tội, nên càng xa và càng sợ Đức Giêsu, và cuối cùng không dám rước lễ nữa. Đây là một cạm bẫy vô cùng tinh vi của Satan.

Chính Phêrô đã có lần co chân lại, không để cho Chúa rửa chân mình, nhưng Đức Giêsu đã nhẹ nhàng nói cho Phêrô biết: *“Nếu Thầy không rửa chân cho anh, anh sẽ chẳng được chung phần với*

Thầy.” (Ga 13, 8b) **“Phần”** Đức Giêsu nói đây là ơn cứu độ của Ngài, là chính thân mình của Ngài mà Phêrô cũng như tất cả chúng ta phải sát nhập vào. Ngày hôm nay cũng có rất nhiều người giống như Phêrô, co cụm lại không dám chìm mình vào nguồn suối Thánh Thể, vào đại dương Lòng Chúa Xót Thương để tình yêu của Đức Giêsu rửa cho, tắm gội cho, để được **“chung phần”** với Ngài, là trở nên thân mình Ngài như cành nho được tháp vào thân cây nho.

Muốn tin tưởng và yêu mến ai thì phải biết tâm lòng của người ấy. Muốn yêu mến Thánh Thể thì phải biết tâm lòng của Chúa Giêsu. Vì thế không phải ngẫu nhiên mà Hội Thánh mừng lễ Mình và Máu Thánh Chúa trong tháng Trái Tim Chúa.

Trong thông điệp nói về Trái Tim Chúa Giêsu, Đức Giáo Hoàng Pio XII viết: *“Bí tích Thánh Thể không chỉ là một mảnh vụn nhỏ trong Trái Tim Chúa Giêsu, nhưng là cả khối tình yêu của toàn thể Trái Tim Ngài ban cho chúng ta.”*

Một Kitô hữu không chỉ là một con người thuần túy nhân loại như những người khác, mà còn là con người có Đức Kitô ở trong. Nếu một Kitô hữu không có Đức Kitô trong đời mình hằng ngày thì con người đó trở thành con người mất cân đối, nghĩa là chỉ có một nửa. Con người có một nửa là con người chết đang khi thân xác còn sống. Vì thế Đức Kitô tha thiết kêu mời: *“Anh em hãy ở lại trong tình yêu của Thầy”* (Ga 15,9b).

Khi tham dự Thánh Lễ, những cuộc cung nghinh Thánh Thể và các giờ cầu, tôi chấp tay cúi đầu quỳ gối trước Thánh Thể, điều ấy rất phải lẽ. Nhưng nếu chỉ có như thế thì thật sự vô ích cho tôi, và vô nghĩa trước mặt Chúa Giêsu. Điều duy nhất Chúa Giêsu muốn là tôi hãy yêu mến và chịu lấy Ngài vào trong đời tôi. Nếu không tất cả những cử chỉ thờ lạy cung kính trên kia chỉ là hình thức bên ngoài, mà Đức Giêsu thì Ngài không cần những cử chỉ ấy. Chúa Giêsu đến thế gian chỉ với mục đích yêu mến chúng ta, và muốn ở với chúng ta cho đến trọn đời.

Một khi đã cảm nghiệm được lòng thương xót của Chúa nơi bí tích Thánh Thể rồi, ta mới biết xót thương anh em mình, là chi thể trong thân mình mầu nhiệm Đức Kitô. Hoặc nói cách khác, người ta chỉ có thể thấy được Thánh Thể là “bí tích của lòng xót thương” khi những người đón nhận Thánh Thể biết tỏ lòng thương xót anh chị em mình, nhất là những người cùng khổ đang sống quanh ta.

Để minh họa điều này, xin chia sẻ một câu chuyện có thật. Đức Giám Mục Dom Helder Camara trong lúc còn làm giám mục ở Recife, thì một ngày kia mấy tay đạo chích vào một nhà thờ cạy cửa nhà tạm. Vì chỉ muốn lấy cắp các chén thánh mạ vàng, nên khi ra khỏi nhà thờ, họ đổ hết bánh thánh trên đất lầy, tẻ hơn thế, họ còn dẫm nát lên trước khi đi. Việc này làm giáo dân rất hoang mang và phải dành một ngày cầu nguyện đền tạ cho tội phạm sự thánh này. Họ mời Đức Giám Mục Dom Helder đến cầu nguyện chung với họ, và xin ngài cho vài lời phát biểu. Đức Giám Mục lên tiếng: “*Anh chị em thân mến,*

hôm nay chúng ta tụ họp ở đây để làm việc đền tạ vì tội phạm thánh đã xảy ra trong nhà thờ chúng ta. Người ta đã cạy cửa Nhà Tạm, lấy cắp chén thánh và chà đạp Mình Thánh Chúa xuống bùn, ngay nơi cổng nhà thờ. Điều này làm chúng ta rất đau buồn, và chúng ta đau buồn là rất đúng. Nhưng thưa anh chị em, trên đất nước chúng ta đây, hằng ngày, Đức Kitô vẫn bị chà đạp xuống bùn trong những con người là chi thể của Người, thế mà chẳng ai cảm thấy đau buồn và nhỏ cho một giọt nước mắt !”

Thánh Augustin trong bài giảng số 272, cũng đồng quan điểm này: “*Nếu anh em là thân mình Đức Kitô và là chi thể của Người, thì chính mầu nhiệm của anh em được đặt trên bàn thờ. Anh em chịu lấy chính mầu nhiệm của anh em, và đáp trả bằng tiếng Amen với chính mầu nhiệm của bản thân anh em.*” Rất tiếc, quan niệm này về Thân Mình Đức Kitô, một thần học có từ thời thánh Phaolô lại không phải là quan niệm trọng tâm đối với nhiều người trong

thời đại chúng ta. Phaolô đã đặt một cầu nối giữa các chi thể của thân mình, và một sự tùy thuộc lẫn nhau giữa các chi thể. Một chi thể bị đau, toàn thân đều bị đau. Việt Nam có câu: **“Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ”**. Mỗi chi thể phải thể hiện phần hành của mình cho lợi ích toàn thân. Phải biết xót thương nhau như Chúa đã xót thương mình.

Chúng ta đã được cứu rỗi nhờ cuộc tử nạn của Đức Kitô, và được cứu thoát khỏi cõi đời xấu xa hiện tại nhờ việc trở nên thành phần của một cộng đoàn luôn biết quan tâm đến nhau, và cộng đoàn đó là hiện thân của Thân Mình Đức Kitô ở đây, trên mặt đất này (x. Gl 1,4).

Cha Thánh Eymard thấy rõ điều đó trong những giây phút kết hiệp với Đức Giêsu trong bí tích Thánh Thể: *“Xã hội đang hấp hối vì đánh mất dần lòng xót thương và tình bác ái. Mỗi người bị cô*

lập, sống lẻ loi và quay về chính mình, chỉ biết lo cho bản thân mình. Một sự đổ vỡ hoàn toàn sắp xảy ra. Nhưng xã hội sẽ hồi sinh khi mọi người tụ họp lại chung quanh Đức Kitô, Đấng giàu lòng thương xót. Những tương quan sẽ được lập lại hoàn toàn tự nhiên chung quanh một chân lý chung. Những giây liên kết của tình bạn chân thật và đáng tin cậy sẽ được đổi mới qua sức mạnh của tình yêu chia sẻ. Nó sẽ đánh dấu sự trở lại của những ngày đầy yêu thương nơi phòng Tiệc Ly.”

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con thấy được lòng thương xót của Chúa nơi Bí Tích Thánh Thể, bí tích của lòng xót thương, để mỗi ngày rước Chúa vào tâm hồn con thì con cũng biết xót thương anh chị em con như Chúa vẫn hằng xót thương con. Amen.

*Giáo Điểm Tin Mừng - Nhà Bè
Lm. Giuse Trần Đình Long*

*Công tác Bác Ái tháng 5/2019

CÂU CHUYỆN “MÙA ĐÁ NÓNG”

Những ngày đầu hè, cái nóng và nắng năm nay đạt kỷ lục, nhưng không ngăn được bước chân của nhóm thiện nguyện Tín Thác đến vùng đất Quảng Trị và Quảng Nam.

Uống một ngụm trà đá thật to mới thấy rõ đất và người nơi đây thật khô khan, cằn cỗi, đất cằn cỗi vì cái nắng, cái gió, còn con người cằn cỗi vì nỗi lo cơm áo, gạo tiền. Các con lớn lên, rủ nhau đi vào miền Nam tìm kế sinh nhai, để lại quê nhà ông bà, cha mẹ tuổi đã cao, sức tàn, lực kiệt, vậy mà ngày ngày phải ra đồng ruộng với vải sào đất, dốc hết sức mình đổi lấy hạt lúa, củ khoai, để nuôi sống bản thân, con cháu đứa nào may mắn có công việc ổn định thì hằng tháng có chút tiền gửi về, đứa nào công việc bấp bênh thì đành chịu nhìn ông bà bữa đói, bữa no.

Cuộc sống khốn cùng với cái danh hiệu: (nghèo bền vững) của địa phương tặng cho. Mới đầu nghe 3 tiếng ấy, thật buồn cười, nhưng rồi ngẫm lại cũng đúng, vì cái nghèo này không thể nào có cơ hội thoát ra được, nó sẽ đeo bám suốt cuộc đời, nên mới được đặt cho cái tên là hộ nghèo bền vững. Với cảnh thiếu thốn cái ăn, cái mặc, nhưng bà con nơi đây rất thắm đậm tình người, tình làng nghĩa xóm.

Đến một giáo xứ nghèo gần 500 hộ, ở vùng sâu của tỉnh Quảng Nam, tôi vô tình bắt gặp một cảnh thật bất ngờ. Một phần quà vừa mới nhận từ những anh chị em thiện nguyện tận miền Nam mang đến, cùng hai bà già tuổi ngoài bảy mươi, với làn da nhăn nheo, sạm nắng, hai bà ngồi mân mê món quà, một bà cất lên : Bà ôm cùng tôi về nhà tôi, tôi chia cho bà mỗi thứ một nửa, đã lâu lắm rồi bữa nay mới nhận được phần quà như thế này, tôi có mà bà không có để tôi chia cho bà, hỏi ra mới biết hai bà nhà ở cạnh nhau, vì số quà cố định, còn người nghèo thì lại nhiều, nên mới có chuyện, kẻ có người không, thôi thì chịu vậy, nghe xong một người trong nhóm chúng tôi lấy ra từ trong túi tờ giấy bạc hai trăm nghìn, hai tay trân trọng trao cho hai bà, chúng con gửi hai bà chút lòng thành của chúng con, xin hai bà nhận cho, một bà đưa tay đón nhận tờ tiền với bàn tay run run, run vì tuổi già hay vì xúc động? Hai bà cùng cất tiếng cảm ơn các con, ở đây đồng tiền khó làm ra, nên nó lớn lắm, bà cảm ơn các con, cách đây mấy hôm, nghe Cha xứ nói nhóm thiện nguyện sắp ra tặng quà cho bà con nghèo trong xứ, bà con mừng lắm, hôm nay thật sự ôm trong tay món quà của lòng thương xót.

Qua câu chuyện của hai bà già, tôi nhận ra lòng thương xót của Chúa có ở trong tâm của những người biết mở lòng đón nhận, một khi đã nhận cho mình rồi thì lại mở lòng ra cho ơn Chúa được chan hòa chảy sang người khác chứ không giữ cho riêng mình, đến với lòng Chúa thương xót, tôi đã nhìn thấy quá nhiều cái mà bản thân mỗi con người phải

thay đổi, hãy bỏ đi hết những cái ích kỷ, hơn thua, cái lợi ích riêng cho mình, cái chính mà con người phải hướng tới là: Thiên chúa, Ngài là Tình yêu, và ta học cách yêu như Ngài

Cũng tại nơi đây chúng tôi gặp cha xứ, một người còn trẻ, cha rất vui vẻ tươi cười đón tiếp nhóm thiện nguyện, cha kể cho chúng tôi nghe chuyện của cha, cha đã vừa trải qua một cơn thập tử nhất sinh. Khoảng 5 tháng trước đây, cha bị tai biến phải nhập viện cấp cứu trong tình trạng hôn mê, giáo dân trong xứ rất lo cho cha, họ đã hiệp ý cầu nguyện lòng Chúa thương xót mỗi ngày tại nhà thờ, người nào đã từng đến giáo điểm tin mừng và có số điện thoại của cha Long thì họ nhắn tin nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện. Suốt một tuần cha đã tỉnh lại và được ra viện, về nhà cha vẫn còn yếu, việc đi lại và giọng nói rất khó khăn, cha ao ước được một lần đến giáo điểm tin mừng được gặp cha Long xin cầu nguyện.

Tôi nhanh miệng hỏi: “*Vậy cha đã đến giáo điểm tin mừng chưa?*” cha trả lời: “*Tôi đến gặp cha Long, xin cha Long đặt tay trên đầu và cầu nguyện cho tôi, cộng đoàn đông lắm, tôi chưa thấy nơi nào như vậy, được cha Long đặt tay cầu nguyện xong, tôi xin ngồi*

tòa giải tội cho anh chị em, cha Long thấy tôi còn yếu nên ngài hỏi: cha bệnh vậy có ngồi tòa được không? Dạ được, nhờ ơn Chúa tôi ngồi tòa giải tội suốt năm tiếng rưỡi đồng hồ mà vẫn không thấy mệt”.

Đúng là tôi đã nhận được ơn của lòng Chúa thương xót, hôm sau tôi ra về và từ ngày đó đến nay mỗi ngày mỗi khỏe ra, hôm nay mấy anh chị thấy đây, tôi gần như một người bình thường, mọi sinh hoạt hằng ngày của một linh mục không có gì thay đổi, xin tạ ơn lòng thương xót của Chúa, cho tôi gửi lời cảm ơn cha Long cùng cộng đoàn cầu nguyện lòng Chúa thương xót giáo điểm tin mừng, tôi sẽ cố gắng sắp xếp để đến gặp cha Long và cộng đoàn một lần nữa trong ngày gần đây.

Đây cũng là một điều hiếm gặp, một linh mục tin vào lòng Chúa thương xót, mà còn vượt nghìn cây số để vào tận giáo điểm tin mừng, mà mục đích là để gặp cha Long, xin đặt tay cầu nguyện cho mình. Tạ ơn Chúa, vì những điều kỳ diệu.

*Châu Anh Văn Hứa
Thiện nguyện Đà Nẵng 2019*

*Chuyên mục: Mỗi tháng một chuyên

MÁU VÀ NƯỚC LÒNG THƯƠNG XÓT

Bất cứ ai đi đến một nơi nào đó cũng để lại ấn tượng khó phai trong mình, riêng con ngoài những cảm xúc vô bờ về Lòng Xót Thương Chúa thì đó là những khoảnh khắc đẹp còn mãi trong ký ức của con.

Đó là hình ảnh một người giáo dân cúi xuống dùng hai tay quét lấy quét để những giọt Nước Thánh cha rải không may rơi xuống đất lau lên những chỗ đau của mình như không muốn uống phí chút nào Lòng Thương Xót Chúa đã ban tặng.

Đó là hình ảnh vô cùng dễ thương của một người thanh niên nhỏ bé mang trên mình màu áo đỏ Thiện Nguyện đi dẹp trật tự. Thấy một bà cụ nằm ngủ trên ghế với dáng vẻ mệt mỏi, mồ hôi nhễ nhại vì nắng nóng, thay vì nhắc nhở bà ngồi dậy, anh lấy chiếc quạt đứng quạt cho cụ, khiến những người xung quanh đang nằm đều ngồi bật dậy.

Rồi nữa cũng một thanh niên Thiện Nguyện, thay vì nhắc nhở người dân lấy Nước Lòng Thương Xót ý thức hơn, anh lại đứng van xin rằng: "Con xin các bà lấy ít thôi, để khỏi làm khổ mình vì phải xách nặng nhọc, khổ người khác vì

không có nước để lấy, và làm khổ cả con vì không hoàn thành nhiệm vụ trước mặt Chúa!" Thế là đoàn người tự giác giãn ra tự động lấy nước ít đi mà không ai thắc mắc gì.

Và còn nữa hình ảnh người Thiện Nguyễn lau chùi nhà vệ sinh, thay vì quát mắng những người đi vệ sinh thiếu ý thức, chị vẫn cặm cùi lau chùi quét dọn với tất cả tấm lòng của mình, khiến ai cũng phải thán phục và tự nhủ lòng mình sẽ có ý thức hơn trong việc đi vệ sinh.

Qua những hình ảnh ấy, con có cảm tưởng rằng tất cả những con người Thiện Nguyễn ở đây đều **"bị nhiễm"** Lòng Thương Xót Chúa! Đúng vậy, chỉ có Lòng Chúa Thương Xót hiện diện nơi đây thì những con người bằng xương bằng thịt này mới làm nổi những điều tưởng như bình thường mà rất khó ấy một cách lạ kỳ và ngược với quy luật đến vậy. Chúa còn làm nhiều điều lạ kỳ lắm ai muốn biết thì đến mà xem!...

Con là Bùi Hiền, một tân tông thuộc Giáo phận Bùi Chu. Con đã được Chúa cứu sống từ căn bệnh ung thư di căn hiểm nghèo. Con từng có một ước muốn được đến với Chúa vào tuần Lễ Phục Sinh, điều đó với một viên chức nhà nước lại ở rất xa tận Nam Định như con là rất khó để sắp xếp được. Nhưng quả thực đối với Chúa không gì là không thể nếu như ta có tâm nguyện và con đã được toại nguyện hưởng trọn vẹn một Lễ phục Sinh bên Chúa - Đáng mà con Tôn Thờ.

Tất cả những ai tin tưởng vào Lòng Chúa Thương Xót đều được Chúa cứu sống và ban ơn lành xuống cho cả gia đình họ. Có một chị bạn cùng điều trị với con chị tên là Nguyễn Thị RẬU, người ngoại đạo, ở Bắc Cạn, bị ung thư di căn sang phổi giai đoạn cuối, bác sỹ đã bó tay. Giữa lúc đang tuyệt vọng chờ đợi một cái chết đau đớn, chị đã điện thoại cho con, và được con an ủi bằng chiếc máy 300 bài giảng LCTX. Chị như được liều thuốc an thần, và cảm thấy lòng bình an vô cùng. Điều bất ngờ là sau 6 tháng, kiểm tra lại, bệnh viện K3 Hà Nội đã kết

luyện chị đã khỏi hoàn toàn. Chị mừng quá, từ Bắc Cạn bắt xe xuống Nam Định rủ con vào tận Giáo Điểm để tạ ơn Chúa.

Bản thân con được nhiều ơn của Chúa lắm. Chúa đã tuôn đổ Hồng Ân xuống gia đình con, đặc biệt là con trai của con. Cháu có lực học bình thường, nhưng gần đây “bị ảnh hưởng” bởi nghe những bài giảng LCTX, những bài giảng đó đã khơi nguồn cảm hứng. Được Chúa soi sáng, cháu đã cố gắng nỗ lực học tập. Kết quả thật bất ngờ là cháu đứng top đầu của trường. Quan trọng nhất là cháu nhận ra rằng mình phải biết siêng năng cầu nguyện và chịu khó học tập, Chúa sẽ bội thưởng. Nếu chỉ cầu nguyện mà không cố gắng học tập thì đâu có được ơn ích gì.

Và đặc biệt, đây là lần đầu tiên con được trực tiếp xem Lễ Rửa Chân tại Giáo Điểm Tin Mừng, được chứng kiến cha Giuse rửa chân cho hàng trăm người bệnh ngồi trên xe lăn, để Lòng Thương Xót của Chúa tiếp sức cho họ, giúp họ có thêm nghị lực chiến thắng bệnh tật, đỡ đi gánh nặng cho các gia đình và xã hội. Tiếp đó cha còn Rửa Chân cho hàng trăm phụ nữ có thai. Tất cả mọi người đều rất xúc động vì Lòng Thương Xót của Chúa đã rất quan tâm đến những đứa bé từ khi còn trong trứng bụng mẹ. Chúa đã chúc phúc cho những đứa trẻ này khi ra đời được khỏe mạnh và sống theo lời Chúa để trở thành những công dân tốt có ích cho xã hội.

Hơn thế nữa, ngày hôm sau con được chứng kiến cuộc Diễn Nguyện 14 chặng Đàng Thánh Giá. Nhìn cha Giuse vác Thánh Giá giữa cái nắng nóng của vùng đất Hiệp Phước, Nhà Bè, lòng chúng con như thắt lại. Cha đã cầu nguyện cho các gia đình ngày hôm nay, bởi vì gia đình có được hạnh phúc thì đất nước mới phồn vinh được. Cảm động nhất vẫn là lúc cha cho người bệnh và những phụ nữ mang thai được hôn Thánh Giá, để họ thấy Chúa luôn dành phần ưu ái, đồng hành chia sẻ, tiếp sức cho họ cả những khi hạnh phúc lẫn sầu đau.

Rồi đêm Phục Sinh, đến hơn mười ngàn cây nến lung linh thấp sáng trên cánh đồng truyền giáo, xua tan bóng tối, báo hiệu một vụ mùa bội thu đến. Chúa nói rằng :*"Ai gieo trong lệ sầu, sẽ gặt trong hân hoan"* Thật là đúng!

Chúa đã giao nhiệm vụ vô cùng khó khăn cho cha đặc trách biệt lập Giáo Điểm Tin Mừng ở đây, là gieo hạt trên cánh đồng hoang, nói đúng hơn là hoang địa, với thời tiết khắc nghiệt, ban ngày thì nắng như thiêu như đốt lên đến 40 độ C.

Nhà thờ Giáo Điểm Tin Mừng có lẽ **“Độc và Lạ”** nhất hành tinh. Nhìn từ ngoài đường lộ vào, không thấy nhà thờ đâu mà chỉ thấy giống như trang trại để chăn nuôi, với những lều trại hoang sơ thời trung cổ, có con đường cắt ngang, và ngôi nhà bất động chắn tầm mắt chúng con hướng lên Bàn Thờ Chúa. Mặc dù những vật đó là vô tri vô giác, nhưng với người nhạy cảm đủ hiểu rằng cha đã phải chịu khổ cực, áp lực từ mọi phía, phải đổ mồ hôi, cả máu và nước mắt nữa để cho đàn chiên được ăn những bữa no nê lời Chúa, và nằm trọn trong Lòng Chúa Xót Thương. Nhưng sẽ không gì ngăn cản được chúng con, vì muốn đến với Lòng Chúa Thương Xót phải đi qua con đường Thập Giá. Chúng con vẫn muốn được cha chăn nuôi trong trang trại hoang sơ này. Hàng ngày chúng con vẫn muốn được cha quan tâm chăm sóc, muốn được cha đi lại vừa rảy nước phép, vừa kê lại hàng ghế ngay ngắn cho chúng con ngồi, che bạt lại cho chúng con đỡ nắng, và sao cho có gió lùa để mát... Dù nắng nóng như vậy nhưng cha vẫn tươi cười khi giảng Lời Chúa cho chúng con, bởi vậy chúng con đã đón nhận bài giảng của cha một cách trân trọng. Lời Chúa qua bài giảng của cha bình dị, đời thường, mang tính nhân văn cao, phù hợp với mọi tầng lớp xã hội, giúp chúng con hiểu và thực hiện Lời Chúa tốt hơn.

Chúa đã giúp sức cho cha đứng vững suốt 3 năm qua quả là một điều không tưởng. Con hiểu không ai là hoàn hảo

cả. Cha cũng thế thôi! Thế mà biết bao bài giảng của cha, biết bao nhân chứng Chúa chọn đã làm nên một **“nhãn hiệu Giáo Điểm Tin Mừng”** ngày hôm nay, góp phần ảnh hưởng không nhỏ đến sự hướng thiện của con người trong nước cũng như ngoài nước.

Giáo Điểm Tin Mừng là điểm đến thân thiện của những đứa con hoang đàng tội lỗi, của những người ốm đau bệnh tật mà không thuốc thang trần gian nào cứu nổi, và của những con người muốn có Chúa đồng hành trong cuộc đời mình. Họ đến đây đắm chìm vào Lòng Chúa Thương Xót để được Chúa chữa lành. Thử hỏi có nơi nào số người đến rất đông mà an ninh trật tự tốt đến thế không? Không phải một năm, một ngày, hay một tháng, mà ngày nào cũng như ngày nào. Không cần có một đội bảo vệ chuyên nghiệp, chỉ có một Đấng vừa là đạo diễn, vừa là diễn viên thực hiện từ A-Z. Không phải riêng chúng con, mà rất rất nhiều người phải khâm phục và thừa nhận Chúa đã hiện diện nơi đây. Vì thế tất cả những người ngưỡng mộ Lòng Thương Xót của Chúa, những người muốn hướng thiện, đều muốn Chúa hiện diện một nơi trang trọng nhất trong trái tim mình, để được Chúa chữa lành những vết thương tâm hồn và thể xác. Họ sẽ vẫn đến ngày càng đông để được Chúa tuôn đổ Hồng Ân như mưa như mưa... không phải vì hội chứng đám đông, không phải vì mê tín, cũng không phải vì tính hiếu kỳ!

Lòng Chúa Thương Xót, đền đài thiêng liêng của Chúa trong lòng chúng con luôn bền chắc, không gì xô đổ được.

*Bùi Hiền - GP. Bùi Chu - Nam Định
hienhoanha@gmail.com*

*góc thơ Giáo Điểm

CƠN MƯA ĐẦU MÙA

Về Giáo Điểm trong mùa mưa gió
Nước đổ nhiều ướt át tứ tung
Người mục tử cũng ướt khắp người
Cả Giáo Điểm nguyện cầu trong nước.

Về Giáo Điểm mái thì dột nước
Nước dưới chân ngập ướt hết chân
Nước từ mái dột xuống chiền Người
Là hồng ân từ trời sa xuống.

Nước Thánh vậy bao người mong muốn
Từ tay cha hòa với nước mưa
Chẳng biết đâu Nước Thánh, nước mưa
Con mừng vui hồng ân Chúa đổ.

Con về đây ngồi trên ghế gỗ
Ghế ướt nhiều do nước mưa sa
Anh chị em phục vụ lau qua
Để Chiên Chúa có nơi khô ráo.

Về Giáo Điểm chẳng ai khách sáo
Là anh em trong Chúa Kitô
Nâng đỡ nhau cầu nguyện suốt ngày
Xin ơn Chúa đong đầy khắp chốn.

Về nơi đây bao người khốn đốn
Bởi cuộc đời lỡ gánh đơn côi
Những phận đời cần lắm xót thương
Đang đau khổ cần ơn Thiên Chúa.

Về Giáo Điểm chúng con xin Chúa
Ban nhiều ơn trên mục tử Người
Được mạnh lành, nghị lực, khôn ngoan
Tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa.

Ngày hôm nay con nhận ơn Chúa
Muôn hồng ân từ nước mưa sa
Được kính múc ơn Chúa hải hà
Con cảm tạ Lòng Thương Xót Chúa.

Thảo Nhi (đưa con ngoại đạo)

*Công tác bác ái Tháng Hoa 5/2019

SẺ CHIA HOA DÂNG MẸ

Theo chân nhóm Thiện nguyện Tín Thác của Giáo điểm Tin Mừng, 4 giờ sáng ngày 20-05-2019, có mặt tại trung tâm triển lãm trên chuyến xe 30 chỗ. Chuyến công tác bác ái trong tháng hoa dâng Mẹ. 30 con người khác nhau : nam nữ, trẻ già, mập ốm, cao thấp ... nhưng lại cùng chung một tấm lòng, chính là Lòng Thương Xót. Họ lãnh nhiệm vụ cao cả là đem tình yêu và Lòng Thương Xót Chúa đến với những đồng bào anh em ở vùng sâu thuộc Giáo phận Mỹ Tho tỉnh Tiền Giang, thể hiện qua những món quà: gạo, mì, nhu yếu phẩm là những đóng góp của mọi người. Những hộp mì xào chay được chuyền tay nhau để lót dạ cho bữa sáng. Nạp năng lượng như thế là đủ. Thêm một chuỗi Kinh Mân Côi trên xe cho tinh thần phấn chấn vì có Chúa và Mẹ luôn đi cùng.

8 giờ 30 sáng đến địa điểm đầu tiên, nhà thờ Tân phong. Đây là một nhà thờ ở một nơi như ốc đảo, chúng tôi phải ngồi trên ghe qua sông khoảng 30 phút mới đến được nơi này. Chưa kịp bơm những trái bóng đủ màu sắc, *(đó là nét đặc trưng của anh em thiện nguyện Tín Thác)*, đồng bào đã kéo nhau đến đây sân nhà thờ. Những thao tác nhanh nhẹn của một đội quân thiện chiến, anh em áo đỏ đã sắp xếp đội hình và cứ từng người áo đỏ kèm một đồng bào với túi gạo, thùng mì và nhu yếu phẩm trên tay hoặc vác trên vai. Họ ân cần đưa ra tận cổng, nhất là những người già yếu, phụ nữ hay trẻ em. Rồi lại trở về đội hình của mình để tiếp tục công việc như một đàn kiến chăm chỉ tận tụy. Cứ như thế cho đến người cuối cùng với 200 phần quà được phân phát trong thời gian rất ngắn, nhanh gọn.

Sau khi uống nước họ lại lên đường đến địa điểm thứ hai, nhà thờ Bà Tồn. Ngồi trên ghe họ nhai nhồm nhồm quả ổi được cha xứ gửi đem theo làm của ăn đường. Giáo xứ Bà Tồn đang được xây dựng một nhà thờ mới. Mỗi nơi họ đều đem theo ảnh Lòng Chúa thương xót, Tâm thư lòng nhân hậu của Cha, chuỗi Lòng thương xót và máy nghe bài giảng, gửi tặng những người dân ở xa không có điều kiện tìm hiểu về tình yêu từ Lòng Thương xót Chúa. Chỉ một loáng, 70 phần quà đã đến tận tay người nhận.

Xong việc, họ lên đường đến địa điểm thứ ba: nhà thờ Bàn Lãng. Giáo xứ Bàn Lãng nằm sâu mãi phía trong, xe lớn không thể vào được. Cha xứ đã ưu ái nhờ giáo dân đem xe máy ra chở anh em vào. Những chiếc xe máy chở anh em áo đỏ phóng ào ào qua những con đường gập ghềnh sỏi đá. Có anh đã vui vẻ cất lên bài ca “Ngựa phi đường xa” thật thú vị, tiếng hát hòa trong tiếng gió, tiếng cười rộn rã vui tươi, xóa tan đi cái nắng nóng mệt mỏi của mọi người. 150 phần quà lại được phân phát trật tự, nhanh nhẹn, tận tụy đến từng người.

Bây giờ đã quá trưa, một hộp mì xào chay buổi sáng mất tiêu từ lúc nào rồi. Không còn tiếng cười nói ồn ào nhưng là tiếng bụng sôi của mỗi người. Anh em nhìn nhau cười nụ cười méo xệch.

Thật may mắn cha xứ Bàng Lăng đã hiểu ý của anh em, cha ân cần mời vào phòng ăn cơm. Những nụ cười đã được nấn lại tươi tắn. Bữa cơm đơn giản với canh chua cá lóc, rau xào và cá kho nhưng ăn ngon miệng lạ, các bạn nam cứ lừa vào là nuốt. Cơm canh cứ biến mất dần trên bàn ăn, thì nét mặt tươi tắn hồng hào lại trở về với mọi người.

Sau khi cảm ơn cha xứ, anh em lại lên đường đến địa điểm cuối cùng: nhà thờ Kinh Gây (*nếu không có những chuyến công tác của nhóm Thiện nguyện Tín Thác, những cái tên nhà thờ lạ lẫm chưa từng nghe này chúng tôi cũng chẳng hề biết đến*). Và nhóm thiện nguyện áo đỏ một lần nữa thể hiện tính chuyên nghiệp của mình với 200 phần quà ân cần trao tận tay. Những quả bóng đủ màu sắc hình công chúa, chim bay, phượng múa dập dìu trên đôi tay của những em bé, hay cả những cụ già xin về cho con cháu. Những nét mặt ánh lên niềm vui, tay ôm ảnh Chúa, tay cầm trái bóng. Những chiếc xe máy, xe đạp chở những món quà, những trái bóng và cả Chúa thương xót tản ra khắp nơi trên mọi nẻo đường. Đó là một trong những cách rao giảng Tin Mừng từ Lòng thương Xót Chúa của Giáo Điểm Tin Mừng. Niềm vui tràn ngập tâm hồn của những thiện nguyện, họ quên đi những vất vả của một ngày nắng nóng. Lời kinh tạ ơn qua chuỗi kinh lòng thương xót cất lên trên chiếc xe đang chạy phủ ngập cõi lòng.

Những hình ảnh sống động đẹp đẽ ấy có lẽ trên cao Chúa đã nhìn thấy. Chúa nhìn thấy cả những tâm lòng đã sẵn sàng san sẻ cho nhau. Chúa cũng nhìn thấy từng giọt mồ hôi thấm đẫm chiếc áo đỏ. Và Chúa nhìn thấy từng niềm vui hay nỗi khổ của mỗi người. Chúa biết và Chúa hiểu, bởi Chúa đã từng sống cuộc sống của con người, ném cả những cay đắng ngọt bùi như con người (*trừ tội lỗi*). Vì thế Chúa đã mở Lòng Thương Xót để con người được chìm mình vào đại dương bao la, rửa sạch mọi lỗi lầm, cảm nghiệm Lòng Thương xót Chúa để biết xót thương nhau và sẽ tìm được sự bình an, niềm vui hạnh phúc dù trong khổ đau.

Tháng Hoa 2019
Phượng Thái

*Chuyên mục: Chứng từ đức tin Lòng Thương Xót

CHÚA ĐÓ !

Cho tới hết năm 2018, nghĩ tới việc tôn sùng Lòng Chúa Thương Xót, tôi chỉ bận tâm tới chuỗi kinh và việc tưởng niệm lúc ba giờ chiều. Mãi sau lễ Hiện Linh 2019, tôi mới quan tâm tìm nghe những bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha Giuse Trần Đình Long và rồi thấy mình bị cuốn theo một dòng chảy.

Thoạt đầu là hai vị cư sĩ Phật giáo đến xin được rửa tội. Rồi họ dẫn thêm một vị thứ ba và, tuần qua, một vị thứ tư. Tất cả đều trên dưới 70 tuổi. Người đứng đầu nhóm, chị Hai, sau nhiều năm nhiệt thành với pháp môn Tịnh độ đã gặp được pháp môn Nguyên thủy và vào cuối đời lại lôi cuốn các bạn đồng môn đi theo Chúa Giêsu: *“Chúa ơi, không phải con đã bỏ Chúa nhưng chỉ vì chưa biết Chúa mà đã xa Chúa! Bây giờ Chúa đã đưa con về với Chúa, xin Chúa thương con!”*

Nơi họ ở cách Tòa Giám mục gần 90 cây số. Nhà thờ giáo xứ cách nhà họ khoảng 30 cây số, đường vòng vo ngoắt ngoéo, phải đi xe ô-mô bất tiện, cho nên họ chọn đi thẳng về Qui Nhơn bằng hai chặng xe buýt. Do đó tôi không thể nào từ chối. Mỗi lần nghe nhắn tin, tôi liền thu xếp công việc để ưu tiên dành thời giờ giúp họ. Hơn nữa, ngay từ lần gặp đầu tiên, những chia sẻ của họ buộc tôi phải quan tâm. Tôi thấy rõ những người được ơn gặp Chúa cách tự phát qua Internet cuối

chặng đường dài tìm kiếm, cũng như những người tin nhận Chúa khởi đi từ tâm tình tạ ơn sau khi được chữa lành thể chất hoặc tâm linh, tất cả đang gặp một số khó khăn nhất định về mục vụ và giáo lý. Các mục tử cần tìm hiểu kỹ để đáp ứng cách chính xác.

Với loạt bài này tôi không kể các câu chuyện theo trình tự thời gian nhưng sẽ đặt nổi các vấn đề để giúp độc giả, cách riêng là các hội viên Legio Mariae cùng suy nghĩ và tìm cách hưởng ứng những ơn lành Thiên Chúa đang tuôn đổ cho Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Tôi rời dòng Cát Minh về lại giáo phận Qui Nhơn cách nay 12 năm. Do không phải lo gánh nặng mục vụ giáo xứ, tôi đã dần thân tìm cách tiếp cận với anh chị em lương dân ở các huyện xã qua con đường dòng họ. Tôi đã kể một số kinh nghiệm này qua hai quyển “Về Với Cội Nguồn” (Nxb Phương Đông, 2013) và “Năm Mươi Năm Thờ Cúng Tổ Tiên” (Nxb Phương Đông, 2014). Qua sinh hoạt thân tình, tôi gặp lại những nét thân thương đã biết qua văn chương và những nỗ lực đáng ca ngợi của những người dân lương thiện (gọi tắt là “*lương dân*”, đúng theo nghĩa vua quan nhà Nguyễn đã dùng để phân biệt với “*diều dân*” là “*dân xấu*”).

Tôi dành nhiều thời giờ và tâm huyết cho việc giao lưu gặp gỡ, vì thấy rõ nếu các trưởng tộc hoặc bô lão được ơn theo Chúa thì dần dần cả gia tộc sẽ nghiêng về với đạo Chúa. Thế nhưng sau mười hai năm vất vả, tôi chưa có được bất cứ một may mắn nào. Còn giờ đây thì các bài giảng và những chia sẻ từ Giáo điểm Tin Mừng đang đem lại cho Chúa hàng loạt những bô lão, những vị có ảnh hưởng trong các dòng họ và các môn phái.

Cả bốn vị nói trên đã kể cho tôi nghe nỗi lòng tha thiết của họ muốn chia sẻ Tin Mừng cho người nhà: người phối ngẫu cũng như con cháu.

- Khi con mở máy nghe giảng thì đưa con dâu đứng bán nước mía trước cửa. Hôm nọ một người khách hỏi: bà già nghe cái gì đó? Nó nói: *“Nghe đi! Đạo là như vậy đó, ông cha là như vậy đó, chứ không phải như người ta xuyên tạc tầm bậy tầm bạ đâu.”* Thì ra nó vừa bán nước mía vừa lắng tai nghe.

- Khi con lần chuỗi Mân côi thì đưa cháu ngoại ba tuổi rưỡi cứ sà vào lòng. Rồi nó thuộc kinh Kính Mừng lúc nào không hay. Trước đây cha nó bực bội vì con theo Chúa nhưng rồi một hôm con bé bảo: *“Ba! Mở nhạc nho nhỏ, để cho bà ngoại cầu nguyện chút!”* Nó đồng dục đọc nguyên kinh Kính Mừng rồi dang tay hô lớn: *“Ta là Chúa đây! Hãy theo Ta!”* Vừa qua con rể con đã đưa vợ con nó đi Măng Đen hành hương kính Đức Mẹ.

- Chồng con bị ung thư phổi giai đoạn cuối. Con nghe chị Hai đây nói về Chúa, con mượn máy của chị về cho ông nghe giảng. Ông nghe một lúc rồi trả máy cho con. Thế nhưng tới lúc con nghe một mình thì ông lại đứng ngoài cửa để lắng nghe. Bây giờ thì ông chịu nghe rồi...

Chiều Chúa nhật Chúa Chiên Lành hôm qua, tôi đến thăm một bà cụ 83 tuổi. Con gái cụ hỏi xin tôi một bản kinh Lòng Chúa Thương Xót loại chữ lớn để cho mẹ đọc, nhưng rồi chị phải đi Sài Gòn không kịp đến lấy. Tôi đến tặng cụ, cụ rất mừng. Trước kia, cụ đã ngăn cản không cho con gái theo Chúa. Khi con gái đưa máy nghe giảng cho cụ, cụ cũng gạt đi. Thế nhưng giờ đây, khi tôi ghé thăm thì cụ vừa kết thúc việc cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót lúc ba giờ chiều. Cụ bảo tôi:

- Bây giờ có được cái máy nghe, tốt quá, làm bạn với nó cả ngày...

Tôi đã miệt mài hết thả lưới lại buông câu, chỉ mong tìm được cho Chúa một bờ lão nhưng suốt mười hai năm đành lặp lại kinh nghiệm của các Tông đồ trên biển hồ Galilê, *“vất vả thâu đêm chẳng bắt được con cá nào”* (Ga 21,3). Không

riêng tôi, nhiều năm qua hầu như cộng đồng Công giáo Việt Nam cũng lâm vào cảnh tương tự. Tháng Sáu năm 2018, trên báo Người Việt có một bài viết của tác giả TN được nhiều người quan tâm chia sẻ với nhau, tựa đề “Số giáo dân tại Việt Nam không thay đổi suốt 43 năm” (<https://www.nguoi-viet.com/>). Vâng cả con thuyền của giới Công giáo Việt Nam chứ chẳng riêng tôi.

Thế nhưng sáng nay chúng tôi đang định cho thuyền vào bờ giạt lưới, bỗng có ai đó đứng trên bờ gọi lớn: - Này các chú, có bắt được gì không?

Không cố tình, nhưng hình như tất cả chúng tôi đều đã đồng thanh trả lời cộc lốc bức bối: - Không!

Người lạ bảo: - Thả lưới bên phải thuyền đi, có cá đấy!

Một người càu nhàu: - Cứ thả xuống rồi kéo lên cho ông ta thấy để hết đứng trên bờ mà nói dóc.

Ngờ đâu, cá vầy vùng muồn rách lưới, cả nhóm cùng xúm nhau kéo lên không nổi. Chợt có tiếng hô to: - **Này Phêrô, Chúa đó!**

Tôi lặng người. Chuyện trong sách xưa giờ đây bỗng sờ sờ trước mắt. Cá, cá đến tận mép lưới, cá từ đâu mà lắm thế!

*Này Gioan với Phêrô,
Cả chiêm niệm lẫn tông đồ trong tôi,
Ngước xem, đúng Chúa thật rồi!
Chúa ôi! cứ ngỡ... Chúa ôi! thật là...*

Bằng con đường chữa lành thể chất và tâm linh, Chúa mở cánh cửa ulla vào các gia đình, gia tộc và xã hội qua các vị bô lão... Xin tạ ơn và ngợi khen Lòng Chúa Thương Xót! Tạ ơn và chúc tụng đến muôn đời!

*(*đón xem bài tiếp theo)*

*Qui Nhơn, ngày 13-5-2019
Lm. Trăng Thập Tự Võ Tá Khánh*

*trạng thơ

VỀ ĐẤT HỨA

Từ Gia đình xuôi dòng về Giáo Điểm
Đường mật mừng xa tít lắt lờ xa...
Đến một nơi mưa nắng chẳng giao hoà
Nơi được biết toả lan Lòng thương xót ...!

Nhốn nháo xôn xao đoàn người phía trước
Chốn ấy ư! hoang dã chẳng thấy dân
Đất khô cằn hoa trái không có trong sân
Chỉ dựa nước bao quanh biển bờ
cho xanh một chút...

Ấy thế mà mỗi ngày hàng đoàn người lục đục
Kéo về đây xin ơn phúc Chúa ban
Có hay không mà người như lớp sóng tràn
Sóng kia đi sóng nọ quàng bờ vỗ tới

Người đến lần đầu có thêm hồ hởi
Tưởng mình xa nhưng trông lại quá gần
Mấy mươi cây (số), quả là một đặc ân
Người vạn dặm vẫn tìm nơi ơn Chúa.

Ngôi thánh đường không rèm che, không cửa
Nóc bập bênh như lều gió giữa đồng không
Quỳ nơi đây mà lòng lại lâng lâng
Chấp tay nguyện nghe Chúa thì thầm đâu đó...

Bao ơn phúc chứng nhân đơn sơ bày tỏ
Dối gian ư, cứ đến xem... cho rõ
Phúc đầy dư Chúa đổ xuống muôn dân
Không phân biệt giáo, lương hay duy vật.

Thế mới chính là Thiên Chúa thật
Yêu con người mang hình ảnh Chúa Cha
Vì rộng tay cho trí não thăng hoa
Con người tiến rồi xa rồi Tạo hoá!

Không gian, biển trời bị tàn phá
Đạo đức kỷ cương tha hoá gây họa cho nhau...
Nghèo hay giàu ai cũng bệnh đau
Cùng đường cuối bước mới trông vào Thượng Đế.

Thượng Đế của chúng ta, vị vua không ngai, gần dễ
Lòng xót thương luôn đầy ấp mệnh mông!
Xin là cho không, kẻ tiếng xa gần
Tin là được, phép mầu không giới hạn

Ai cô đơn, buồn thương, hoạn nạn
Tựa vào đây xin ý sống vượt qua
Chúa nhân từ an ủi, thứ tha !
Quan phòng mở cho ta lối thoát

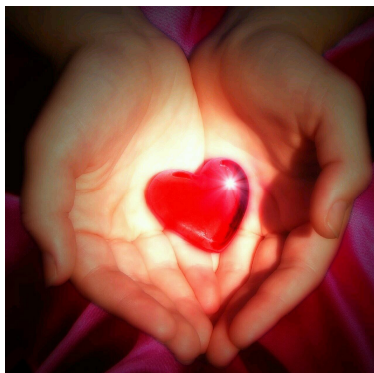
Giáo Điểm Tin Mừng, đón chiêm lạc đànng ngơ ngạc
Sau bao năm lưu lạc bước phù hoa
Trở về đây, nước mắt đổ chan hoà
Ơn thống hối, cao xa bằng giá máu

Tạ ơn Chúa đoàn con xin cảm tạ
Chúa đủ thương ban Giáo Điểm Tin Mừng
Để muôn phương cùng hướng một lòng chung
Tìm ẩn nấu trong Lòng Thương Xót Chúa!

Huyền Băng
(sao.khuya53@gmail.com)

*Hạt Giống Lòng Thương Xót

GIỌT MÁU THƯƠNG XÓT MIỀN BẮC ÂU

Con tên là Giuse Phạm

Văn Thư, ở thành phố Bern, thủ đô của Thụy Sĩ. Thứ sáu 18.01.2019 con đã lên làm chứng ở Giáo Điểm Tin Mừng cho em trai ở Mỹ bị ung thư ruột và bị đột quỵ đã được Chúa cứu sống.

Từ ngày trở lại Thụy Sĩ, ngày nào chúng con cũng cùng hoà nhịp với cha và cộng đoàn qua Youtube. Con thấy rất vui, vì ngày nào cũng thấy rất đông người tham dự. Chúng con rất xúc động, đã cùng khóc với nhân chứng khi họ khóc, được cùng cười khi bệnh nhân được ơn chữa lành nhờ nụ cười hạnh phúc, hoặc là những lúc vợ chồng cơm không lành, canh không ngọt, nhưng nhờ vào Lòng Chúa Thương Xót mà đã hoà hợp, tái hợp lại được với nhau. Cảm động lắm! Hạnh phúc lắm!

Hôm trước lễ Phục Sinh, nhìn cha vắc thánh giá, con hình dung đến cảnh Chúa Giêsu vắc Thánh Giá nặng nề, bị đánh đòn nát cả và mình, cả cộng đoàn rơi lệ, khiến con cũng không thể cầm được nước mắt, y như là mình đang hiện diện nơi Giáo Điểm Tin Mừng vậy.

Buổi diễn nguyện Trường Ca Lòng Thương Xót Chúa quá tuyệt vời, đã để lại dấu ấn thật đẹp, khó quên.

Hôm chủ nhật 28/4/2019 cộng đồng Công Giáo VN tại Thụy Sĩ cũng đã tổ chức Đại Lễ Lòng Thương Xót Chúa rất sốt sắng và long trọng. Hôm đó là ngày kỷ niệm 40 năm khai sinh ra

giáo xứ tông nhân tại Thụy Sĩ, có tới 22 Linh Mục đồng tế và 4 Thầy Sáu vĩnh viễn.

Qua thánh lễ này, chúng con được nghe biết có những tín hữu rất đơn sơ, nhưng đức tin rất mạnh, cho dù trong hoàn cảnh nào họ vẫn tín thác vào Chúa.

Câu chuyện một cụ già tên là Adalucio, 70 tuổi, tại trại cùi Marituba ở Brazil. Cụ bị bệnh phong cùi từ khi lên 15 tuổi. Giờ đây chẳng còn mũi, vì trùng Hansen đã ăn cụt mất cả tay chân, khiến cụ phải ngồi trên xe lăn để di chuyển. Thế nhưng cụ vẫn chăm chỉ cầu nguyện, vui sống, và luôn giữ một niềm tin sắt đá, chiếu tỏa tinh thần lạc quan cho người chung quanh.

Ông Marcello Candia, một kỹ nghệ gia người Ý ở Milano, là người đã bán hết tất cả tài sản và các bằng hóa học của mình đến Brazil để cùng với các thừa sai dòng PIME sống phục vụ người nghèo ở miền rừng rậm Amazzonia. Ông hỏi cụ Adalucio rằng: *"Mai một, khi được gặp mặt Chúa, liệu cụ có hỏi tại sao Chúa để cho cụ bị phong cùi như thế này không?"*

Cụ già Adalucio vui vẻ đáp: *"Không! Không! Tôi sẽ không hỏi Chúa như vậy. Tôi chỉ nói với Ngài: con luôn luôn tín thác vào Chúa!"*

Cảm động quá! Con ngưỡng mộ lòng tin của cụ già Adalucio, và coi cụ là một tấm gương lớn để noi theo.

Con đã khóc với cha khi nhìn nhóm Thảo Ma (đã lên đến 150 thành viên) lên làm chứng được ơn từ bỏ ma túy nhờ đến cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót tại Giao Điểm Tin Mừng. Nhóm đã được Giáo phận Xuân Lộc mời đến làm chứng trong đêm diễn nguyện tôn vinh Lòng Chúa Thương Xót tại Xuân Lộc ngày 5-5-2019.

Không vui sao được khi những người đã trót sa vào nghiện ngập ma túy, tưởng rằng cuộc đời của mình không còn lối thoát, mất cả tương lai, thế mà nhờ vào Lòng Chúa Thương Xót, họ đã có thể hoàn lương, đã thoát ra khỏi cảnh nghiện ngập để có thể tái lập lại cuộc đời.

Không vui sao được khi một người ngoại giáo có tên gọi thân thương là ‘bánh ú’, có người chồng nghiện ma túy, mỗi lần

lên con thì đánh vợ, ném vợ bằng kim búa mỏ lết. Thế nhưng từ ngày đến với Lòng Thương Xót Chúa thì đổi thay đến không ngờ, được ơn chữa lành, biết nhìn nhận điều sai quấy của mình, biết cảm tạ Chúa, biết xin lỗi ‘bánh ú’ và hứa sẽ cố gắng làm người chồng tốt. Cảm động lắm!

Chỉ những ai đến GĐTM, khiêm tốn “dìm mình” vào Đại Dương Lòng Thương Xót đôi ba ngày, mới có thể cảm nghiệm sâu đậm ‘Lòng Chúa Xót Thương’ là như thế nào. Nếu ai chỉ đến vài giờ thoáng qua như “cưỡi ngựa xem hoa”, thì sẽ không có được ‘cảm nhận’ sâu sắc ấy đâu!

Con xin được chia sẻ cộng đoàn bài thơ :

"Về thăm Giáo Điểm Tin Mừng,
Gặp Chúa Thương Xót từng bừng niềm vui.
Gặp nhau nước mắt bùì ngùi,
Mừng vui cùng nở nụ cười thắm tươi.
Vui vì được gặp mọi người,
Cùng là con Chúa, nụ cười bên nhau.
Cùng chung tiếng hát lời cầu,
Lòng Thương Xót Chúa nhiệm mầu đoái thương.
Người người từ khắp muôn phương,
Tìm về Giáo Điểm, hồi hương Nhà Bè.
Tây Âu, Úc, Mỹ, tìm về,
Xe lăn, bệnh tật, nẻo nẽ lăm thay.
Vạn người hội tụ mỗi ngày,
Cúi xin ơn Chúa đổi thay cuộc đời.
Bỏ đi người cũ rã rời,
Cho con tim mới thành người hiền lương.
Tình người, thông cảm, yêu thương,
Những người cùng khổ vẫn vương nỗi sầu.
Cuộc đời rồi sẽ về đâu,
Nếu không có Chúa dẫn đầu soi đưa.
Yêu thương biết mấy cho vừa,
Lòng Thương Xót Chúa không chừa một ai..."

Thủy Sĩ 2019 pvt_48@hotmail.com

*Chứng Nhân Lòng Thương Xót tại hải ngoại

TRÁI TIM ĐƯỢC CHỮA LÀNH

Con là Ái Thương, ở Houston, Texas, Hoa Kỳ.

Đầu tháng 5/2019, con về Việt Nam được 9 ngày thì hết 7 ngày con đến Giáo Điểm Tin Mừng để tham dự những buổi đọc kinh cầu nguyện, châu Thánh Thể và Thánh lễ. Con đã đến nơi thánh thiêng này để chìm mình vào đại dương Lòng Chúa Thương Xót, để nài xin cho gia đình con và mọi người chung quanh con, và con đã được Chúa nhận lời.

Chúa đụng chạm vào con qua những giọt Nước Thánh và qua bàn tay ban phép lành của cha. Mặc dù con không nói nhiều vì Chúa đã biết những gì con cần. Con chỉ chăm chú nhìn vào Thánh Thể Chúa và nói: “Chúa ơi, Ái Thương của Chúa đây!” và nghe Chúa nói lại với con: “Ái Thương ơi, Chúa của con đây!” Chỉ nhiều đó thôi là đủ cho con lắm rồi. Lắng đọng tâm hồn để nghe tiếng Chúa nói, và tìm được câu trả lời cho những băn khoăn của con.

Hai tháng trước đây, trước khi đến GDTM, mặc dù vẫn đọc kinh và cầu xin LTXC mỗi ngày, cuộc sống của con vẫn là sự giằng vặt, tranh đấu giữa việc chọn Chúa hay chiều theo ý riêng con. Con đã ngã và con đứng dậy, rồi ngã tiếp và lại đứng lên. Sau 7 ngày ở GDTM, Chúa đã ban cho con ơn khôn ngoan, can đảm, mạnh dạn nói “không” với những gì trái với luật Chúa dạy. Trở về cuộc sống hằng ngày ở Mỹ, cảm dỗ vẫn

còn đó, vẫn theo đuổi con nhưng con nhớ lại hình ảnh Chúa ôm con và chúc lành cho con qua cha nên con có sức mạnh để vượt qua được những cám dỗ ấy.

Ồn thứ hai là Chúa đã nhận lời gia đình chúng con cầu xin mà ban cho 2 đứa con của con qua được kỳ thi cuối năm với kết quả tốt.

Con đã và đang tin thác, thỉnh cầu và thực hành lòng thương xót Chúa cùng với việc nói cho mọi người biết đến lòng thương xót Chúa. Bông hoa đỏ con dâng Mẹ trong ngày 1 tháng 5 vừa qua cũng là một nhắc nhở cho con để biết phục vụ người khác.

Xin cha nhớ đến gia đình con khi cha ban phép lành Mình Thánh Chúa mỗi ngày, cũng như con nhớ đến cha và cầu nguyện cho cha trong thánh lễ hằng ngày.

Chúa Nhật Chúa Chiên Lành

Nguyễn Ái Thương

aithuong2001@yahoo.com

Con là Trần Thị Thanh Châu, 43 tuổi, hiện đang làm bác sĩ tại Úc.

Con là một tân tòng. Khi lập gia đình, con đã nguyện với lòng mình rằng: Chúa đã đón nhận con vào làm dâu nhà Chúa thì con cố gắng sống sao cho xứng đáng là một người con dâu nhà Chúa, nghĩa là con đi nhà thờ gần như mỗi tuần và thường xuyên tham gia sinh hoạt cộng đoàn do nhà thờ tổ chức. Con không hề biết gì đến Lòng Thương Xót Chúa lúc này. Tuy cách sống của con như một người ngoan đạo, nhưng lòng con hoài nghi không biết Chúa có thật hay không.

Cách đây khoảng 3 tháng, chồng con tình cờ nghe được bài giảng của cha trong Youtube. Chồng con nghe say sưa mỗi ngày. Chồng con giới thiệu cho con bài giảng của cha. Con nghĩ cha nào giảng cũng vậy thôi, cho nên con không để ý gì đến.

Một hôm, chồng con nói Chúa đã chữa lành bệnh ung thư máu cho một bác sĩ ở Đức. Con thật sự kinh ngạc về điều này, vì con biết bệnh ung thư máu hiện tại hầu như y học không thể nào chữa khỏi. Con vào youtube xem thử. Đúng vậy! Bác sĩ Minh Khai ở Đức bị bệnh ung thư máu được Chúa chữa lành, đã lên làm chứng cho Chúa ngày 12/02/2019.

Từ đó, con bắt đầu nghe bài giảng của cha về Lòng Chúa Thương Xót. Con đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, vì những bệnh nan y như ung thư phổi, ung thư gan, xơ gan giai đoạn cuối cũng được Chúa chữa lành nhờ tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa.

Con đã từng làm bác sĩ ở Việt Nam, ở Pháp và bây giờ là ở Úc. Con biết y học không chữa được những bệnh này. Ngạc nhiên nữa là hàng trăm người nghiện ma túy đã bỏ được nhờ tin vào Lòng Thương Xót Chúa và nghe bài giảng của cha. Y học hiện tại không thể giúp người nghiện ma túy bỏ được dễ dàng như vậy. Con đã bắt đầu tin là Chúa có thật, và Chúa đang ban hồng ân xuống Giáo Điểm Tin Mừng.

Con bắt đầu nghe cha giảng mỗi ngày, nghe còn nhiều hơn cả chồng con. Con nôn nao, mong muốn được về Giáo Điểm Tin Mừng, và con đã về Việt Nam được 4 ngày. Con đã ở Giáo Điểm Tin Mừng 3 ngày, từ 9 giờ sáng đến 7 giờ tối. Mỗi ngày con chỉ ăn sáng, uống nước Lòng Thương Xót Chúa và nhịn đói cho đến tối mà con thấy rất khỏe, rất vui và rất bình an. Con đã tham gia những hoạt động xã hội khác nhau ở hải ngoại, nhưng thú thật chưa bao giờ con có được cảm giác thật sự bình an như ở Giáo Điểm Tin Mừng.

Ba ngày ở Giáo Điểm Tin Mừng, con đã tiếp xúc với nhiều anh chị em đến từ khắp nơi. Họ đã chia sẻ với con những câu chuyện được Chúa chữa lành. Có những người bị bệnh nan y, bệnh viện trả về, nhưng đã được Chúa chữa lành. Mắt con đã thấy, tai con đã nghe và bây giờ con đã thật sự tin là Chúa có thật. Chúa đang hiện diện ở Giáo Điểm Tin Mừng,

ban hồng ân, chữa lành bệnh và ban bình an cho những ai tin vào Lòng Thương Xót Chúa.

Con quay về Úc, lòng con rất nhớ Giáo Điểm Tin Mừng. Cảm ơn cha đã có những bài giảng hay giúp con hiểu được Lòng Thương Xót Chúa. Cảm ơn chồng con đã kiên nhẫn giới thiệu những bài giảng của cha để con bắt đầu nghe và biết về Lòng Thương Xót Chúa. Cảm ơn cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng đã cho con một bầu không khí thân thiện ấm áp tình người...

Trần Thị Thanh Châu

**Con là Anton Ngô Văn Thiêm,
gốc giáo phận Bùi Chu, đang làm việc tại Nhật Bản.**

Con xin làm chứng ơn lành Chúa đã ban cho gia đình con: Em gái con bị tai nạn xe máy ngày 10/3/2019, các bác sĩ chẩn đoán chấn thương sọ não rất nặng. Gia đình con không còn hi vọng nào về sự sống của em, chỉ còn duy nhất một niềm tin thác tuyệt đối vào quyền năng Lòng Thương Xót Chúa. Sau 3 ngày nằm co giật, bệnh càng nặng hơn. Các bác sĩ quyết định phẫu thuật cho em con. Bác sĩ phẫu thuật gặp riêng gia đình con cho biết có thể em sẽ không nói được. Thế nhưng Chúa đã chữa em con.

Hiện tại em con đã xuất viện, đã nói được trước sự ngỡ ngàng của mọi người. Cảm Tạ Chúa!

Chúa đã ban cho vợ chồng con có thêm một người con như lòng mong ước. Sau hơn 3 năm mong mỏi và khó khăn, vợ con vào Giáo Điểm Tin Mừng xin ơn Chúa, và Chúa đã nhận lời chúng con.

Cuộc sống và công việc thường ngày có nhiều khó khăn và thử thách. Những lúc khó khăn áp tới, con chỉ còn biết chạy tới Lòng Thương Xót Chúa cầu nguyện sáng tối. Chúa luôn nhận lời và nâng đỡ con. Con tự nhủ những khó khăn ấy

là món quà và thử thách Chúa trao ban, con cần cố gắng nỗ lực để vâng theo ý Chúa.

Cảm ơn cha, người mục tử đã giới thiệu cho đoàn chiên bơ vơ lạc lối của xã hội hôm nay biết đến Lòng Thương Xót Chúa, để cảm nhận rõ ràng sự hiện diện gần gũi của Chúa trên mỗi bước đường con đi.

Con luôn theo dõi mỗi bước đi và tín thác vào quyền năng Lòng Thương Xót Chúa tại Giáo Điểm Tin Mừng. Dù khó khăn thử thách đến với cha cùng Cộng Đoàn nhưng con tin rằng đó là ý Chúa, và Ngài sẽ không để chúng con lạc lối Lòng Thương Xót Chúa khi có cha dẫn đường.

Xin cho con một chỗ trên con đường Lòng Thương Xót Chúa.

Anton Ngô Văn Thiêm

Con là Anna Hoa, thuộc giáo phận Hải Phòng, đang du học ở bên Hàn Quốc.

Con viết thư này để bày tỏ lòng biết ơn Lòng Thương Xót Chúa.

Việc học hành, phải đi làm kiếm thêm thu nhập để trang trải cuộc sống bên này ngày càng khiến con xa Chúa hơn. Đạo gần đây bị thất nghiệp không có việc làm, con chán nản nên đã chạy đến Lòng Thương Xót Chúa. Hàng ngày con vẫn cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa lúc 3h chiều. Buổi tối thảnh thơi con lần hạt Mân Côi, và thường xuyên nghe Cha giảng. Trong 1 khoảng thời gian rất ngắn, khi cầu nguyện xong, con gọi đi xin việc có nhà hàng gọi con đến phỏng vấn và hôm sau cho con đi làm luôn. Con tạ ơn Chúa, thật sự con rất vui mừng. Mọi lần con kiếm việc rất vất vả, nay nhờ chạy đến với Lòng Thương Xót Chúa, con đã kiếm được việc làm thêm.

Bố con là người đạo gốc, nhưng đã bỏ Chúa từ lâu. Từ khi biết đến Lòng Thương Xót Chúa, được bà nội hướng dẫn

nghe cha giảng, 2 năm nay bố con đã quay về với Chúa, đi xưng tội rước lễ và chăm chỉ đi nhà thờ. Năm nay bố con lại được cha xứ chọn làm tông đồ. Điều này làm con rất vui. Chỉ có Chúa mới làm được điều này.

Xin cha cầu nguyện cho con ở nơi xứ người, dù không đi nhà thờ được, nhưng sẽ sốt sắng đọc kinh cầu nguyện, cho con luôn khoẻ mạnh, làm tròn nhiệm vụ Chúa giao.

Mong cha luôn vui tươi, khoẻ mạnh...

Anna Lê Thị Hoa

nhoc980602@gmail.com

**Con tên là Phêrô Nguyễn Văn Trọng, 57 tuổi,
ở Metz và Nancy miền đông xứ PHÁP.**

Mẹ của con tên là Têrêxa Nguyễn Thị Hưng, 83 tuổi. Lúc lên 16 tuổi, mẹ con đi đánh cá với ông ngoại và ba con tên là Norbert Nguyễn Văn Thúc là em nuôi của hoàng gia ở Hạ Lào. Con mua được đài 365 bài giảng Lòng Thương Xót Chúa.

Mẹ con vô ra nhà thương thường xuyên do áp huyết cao, tim không được bình thường, vô nhà thương 1 tuần lọc máu 9 tiếng, nhức khớp xương ở đầu gối vai, ăn uống bằng ống, khó đi đứng, phải giải phẫu 3 lần, thân thể đen nâu ngoài da. Bác sĩ cho biết 3 ngày nữa là ra đi vĩnh viễn 100%.

Về nhà con chỉ biết thấp nển cầu nguyện, mở đài bài giảng của cha cho mẹ nghe, và gửi email xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho mẹ con. Chúng con họp nhau bên mẹ lần chuỗi lòng thương xót, lần hạt...

Sau 8 ngày, mẹ con mở mắt nhìn con với đôi mắt tỉnh táo và da mặt hồng hào hẳn lên. Khi mẹ con từ bệnh viện về nhà, có cô ý tá người Việt và Pháp lại nhà mỗi ngày 6 tiếng chăm sóc mẹ con.

Con biết Lòng Thương Xót Chúa là qua Youtube năm 2018. Con thấy ai cũng được ơn và tràn đầy niềm vui chúa

chan đến với cha thì con cũng tin thế, và con phó thác mẹ con cho lòng thương xót Chúa tất cả mọi bề.

Khi mẹ con tỉnh dậy, cô y tá người Việt và Pháp mừng quá. Hai cô ôm nhau báo tin cho 2 ông bác sĩ lớn biết. Hai ông nói để cho bà ta ở nhà thêm 1 tuần nữa xem. Mẹ con kể cho cô y tá người Việt nghe là thấy Chúa Giêsu lòng thương xót bay qua bờ sông, đặt tay lên tóc mẹ và ban phép lành. Cô đã kể lại cho bạn đồng nghiệp của cô nghe chuyện kỳ diệu đã xảy ra. Chúa đã cứu sống mẹ con. Người ta thấy việc này xảy ra quá lạ lùng với đầy đủ bằng chứng. Tất cả bác sĩ đều tin đó là sự thật.

Con xin tạ ơn Lòng Chúa Thương Xót.

*Phêrô Nguyễn Văn Trọng
thavy62@yahoo.fr*

**Con và vợ con quê ở Hà Tĩnh,
hiện đang làm việc ở Singapore.**

Vào ngày 8/5/2019, con nhận một tin sét đánh từ vợ con, khi cô ấy đem con gái con đi khám ở bệnh viện Nhi Đồng 2, là con gái con bị Ung Thư Nguyên Tế Bào.

Vợ chồng con cưới nhau được hơn 5 năm mới có đứa con gái duy nhất này. Nghe tin dữ, con không làm việc nổi, mọi thứ như đổ sập xuống. Con lên máy bay về Việt Nam ngay hôm đó.

Sáng hôm sau, con và vợ đưa con gái quay lại bệnh viện để hỏi lại cho rõ. Sau khi nghe bác sĩ phân tích, con như chết lặng. Hai vợ chồng chỉ biết khóc khi nhìn con vẫn vô tư cười đùa. Con như lâm vào tuyệt vọng.

Sau đó, vợ con kêu con ra ngoài khu vực chờ của bệnh viện, và nói với con giờ cô ấy sẽ đem con tới Giáo Điểm Tin Mừng và dâng mọi sự cho Chúa, vì chỉ có Chúa mới cứu được con gái con, và cũng chỉ có Chúa mới có quyền lấy đi con gái

của con. Thú thật, dù là người có đạo, nhưng con là kẻ tội lỗi, nghi ngờ, nên khi đó cũng chỉ vì chiều vợ con mà đem tới cha.

Ngày thứ nhất : 9/5/2019 con gái con còn rất mệt khi phải đi xa. Vợ chồng con cũng còn quá hoang mang, và chưa có niềm tin đủ mạnh để tin vào Chúa. Nhưng khi xe vừa tới cổng Giáo Điểm Tin Mừng, tự nhiên con vô cùng xúc động chỉ muốn chạy vào ôm lấy Chúa, bắt đền với Chúa... Sau khi được cha rảy nước phép, vợ chồng con đã khóc rất nhiều!

Ngày thứ 2: 10/5/2019 bé nhà con như tỉnh hẳn, niềm tin con ngày một vững mạnh hơn. Con đi xưng tội rước lễ. Tới nhà thờ từ lúc 10h sáng, đọc kinh lần chuỗi khẩn nguyện. Ngồi tới lúc mọi người về gần hết, nhưng con không muốn về, chỉ muốn ở lại với lòng thương xót Chúa. Bé nhà con đã dần khoẻ lại, tươi tỉnh hơn, ăn nhiều hơn, được cha ôm chặt vào lòng. Con và vợ bật khóc khi thấy tình yêu cha đã dành cho gia đình chúng con.

Ngày thứ 3: 11/5/2019 con gái con cười nói vui, hát ăn nhiều hơn hôm trước. Con và vợ con có niềm tin chắc chắn Chúa sẽ cứu chữa con gái chúng con. chúng con múa hát đọc kinh không biết mệt mỏi, muốn được nghe cha giảng cả ngày.

Cảm tạ chúa đã ban ơn hoán cải, ban sức mạnh niềm tin, để con được tới đây ca ngợi lòng thương xót Chúa.

Chúc cha mạnh khoẻ bình an để tiếp tục giúp đỡ chúng con, cộng đoàn lòng thương xót Chúa rất cần cha.

Gia đình chúng con nguyện dâng phần đời còn lại cho lòng Chúa thương xót, để loan truyền cho những ai cần tới Ngài.

*trạng thơ “Người Xa Xứ”

CHƯA ĐI CHƯA BIẾT !

C
hưa đi chưa biết Tin Mừng
Đi rồi mới biết tương bường trời Nam.
Sức mạnh nào ở trần gian
Bằng lòng thương xót của Con Chúa Trời ?
Vượt qua trí tưởng loài người
Ơn thiêng ban xuống cứu đời chúng sinh.
Cho dù khoa học văn minh
Bó tay giải thích quyền linh Chúa Trời.
Sức mạnh nào ở trên đời
Mà đem so sánh Chúa Trời ra tay?
Tin Mừng giáo điểm hôm nay
Đầy lòng Thương Xót mỗi ngày Chúa ban.
Tình thương Chúa đổ đầy tràn
Năm châu bốn biển trần gian đất trời.
Qua tay linh mục tuyệt vời
Công tâm tận tụy nói lời từ nhân
Sáng soi ơn Chúa Thánh Thần
Gieo vào lòng đất hồng ân Chúa Trời.
Một mình chống chọi với đời
Bao nhiêu áp lực sức người mong manh.
Niềm tin sức mạnh siêu nhiên
Quyền linh Thiên Chúa vượt trên loài người.
Lòng Thương xót Chúa tuyệt vời
Tình con bé nhỏ nói lời tri ân.

*Phêrô Bùi Xuân Thành, USA
thanhlan001954@gmail.com*

**Chứng Nhân Lòng Thương Xót tại Việt Nam*

LÁ THU TỪ TRÁI TIM

**Con là Anna Maria Madalena Cù Thị Hoa,
thuộc giáo phận Bà Rịa.**

Con biết đến LTXC từ năm 2014, nhưng đến 2015 con mới tải những bài giảng của cha về nghe. Tháng 7.2015 con bị ốm nghén nặng lắm, mệt mỏi, tụt huyết áp, không ăn uống được, ói liên tục. Con vẫn nghe cha giảng mỗi ngày, nghe nhật kí của Thánh Faustina. Đến tuần thứ 3 không thể nào chịu được nữa, con nhắn tin xin cha cầu nguyện cho con được khỏe mạnh. Khi cha đáp lời tin nhắn thì con khỏe mạnh thực sự, dường như đủ sức để chiến đấu tiếp, ăn uống ngủ được. Suốt 9 tháng 10 ngày mang thai, con đều mở bài giảng của cha cho con trai còn trong bụng con nghe. Những lúc con bị chồng đánh đập sỉ nhục con đều nhắn tin cho cha, và con lại đủ sức để tiếp tục cuộc hôn nhân và tha thứ cho gia đình họ.

Khi kinh doanh mỹ phẩm online đang trên đà phát triển, đến tháng 8.2018 con bị người ta ghen ăn tức ở nên phá mất facebook 8 cái nick. Con buồn lắm vì đó là cửa hàng làm ăn của con. Con nhắn tin xin cha cầu nguyện. Hôm sau lấy tên thánh của con đăng kí facebook mới, con không bị mất nick nữa cho đến nay. Tạ ơn Chúa đã không bỏ rơi con ở vực thẳm cuộc đời.

Từ khi sinh con đến 2018, con lo làm ăn không còn thời gian để nghe cha giảng mỗi ngày nữa, vì nghe cha giảng, con sẽ nghe cha mãi không ngừng được. Khi về quê ăn Tết, bố con mở bài giảng của cha trên Youtube, con lại nghe và thấy có rất nhiều nhân chứng. Con sức giật mình tại sao bấy lâu nay con không chia sẻ LTXC cho mọi người. Thế là từ tháng 1 năm 2019 con nghe hết bài giảng này đến bài khác của cha, vừa làm việc vừa nghe. Lời cha giảng đơn sơ mộc mạc như chính Chúa đang nói với con vậy.

Từ đó đến nay con đã can đảm nói về LTXC. Cuộc đời con như thánh Faustina, khôn khổ, nghèo khó, bị hắt hủi bởi chính những người thân của mình, chịu đau khổ suốt 34 năm, bị đánh đập, bị sỉ nhục triền miên đến muốn tự tử bao nhiêu lần. Nhưng con lại bám vào Chúa và Mẹ Maria nhiều hơn, vì chỉ có Chúa và Mẹ mới hiểu con đau khổ như thế nào.

Con đã khóc, khóc thật nhiều, khóc cho cuộc khổ nạn Chúa, khóc cho con người rời xa Chúa, khóc cho số phận của con bị kìm kẹp áp đặt của chồng. Con bị đánh đập sỉ nhục suốt 5 năm. Những lúc đến nhà thờ con chỉ biết khóc, khóc để hòa nỗi đau của con với nỗi đau của Chúa. Đường như càng đau khổ con càng cảm nhận được Chúa ở gần con hơn, càng thương Chúa nhiều hơn. Con không còn chạy theo tiền tài danh vọng nữa, vì nó nay còn mai mất. Mặc dù con rất nghèo vì không có vật chất của cải, nhưng rất giàu vì con có Chúa, có Mẹ đồng hành với con.

24.3.2019 hai mẹ con con được đến với LTXC lần đầu tiên. Con hạnh phúc lắm. Con không sợ cực sợ khổ, chỉ cần được đến để sờ chạm vào LTXC mà thôi. Con sung sướng chẳng muốn về, nhưng cuộc đời này không phải cứ muốn là được mà phải theo ý Chúa. Con sẽ luôn đồng hành cùng cha để nói về LTXC cho thế giới này.

*Anna Maria Madalena Cù Thị Hoa
cuthihoa818@gmail.com*

**Con là Anna Nguyễn Thị Lơ, 36 tuổi,
ở giáo xứ Thường Thắng, giáo phận Bắc Ninh.**

Con viết thư này để cảm tạ hồng ân của Chúa đã tuôn đổ trên gia đình của con.

Con lấy chồng ngoại đạo được hơn 12 năm, có 2 con: 1 trai 1 gái. Trong suốt 12 năm đó con luôn cầu xin Chúa ban hồng ân cho gia đình con, đặc biệt là cho chồng con nhận biết Chúa. Nhờ có cái đài " 365 bài giảng Lòng thương xót Chúa " của cha mà chồng con từ một người khô khan nguội lạnh về đức tin, dần dần đã nhận biết Chúa là đáng giàu lòng thương xót.

Suốt từ năm 2017, Chúa Nhật nào chồng con cũng đưa 3 mẹ con con đi lễ, học hỏi các nghi lễ trong đạo. Đức tin của chồng con ngày càng được lớn mạnh.

Tháng 4 năm 2018, nhân chuyển công tác vào Sài Gòn 3 ngày, chồng con đã dành thời gian đến Giáo Điểm Tin Mừng cầu nguyện LTXC cùng cộng đoàn, đã xếp hàng chờ 2 tiếng để được cha đặt tay chúc lành... Qua chuyến đi đó đã làm thay đổi rất nhiều cách nhìn nhận về đạo Công Giáo của chồng con.

Tháng 6 năm 2018, con đã được vào Giáo Điểm Tin Mừng để làm chứng chồng con đã nhận biết chúa. Con cũng xin cha cùng cộng đoàn giáo điểm tin mừng cầu nguyện cho chồng con tiến thêm một bước đó là được chịu phép rửa tội làm con cái của Chúa. Hồng ân Chúa thật bao la. Chúa đã nhận lời con cầu rồi cha ơi.

Đêm Chúa Nhật Phục Sinh 20/4/2019, chồng và 2 con của con đã được cha sở ban bí tích Rửa Tội trong niềm vui, niềm hạnh phúc vô bờ bến của con. Cộng đoàn giáo xứ con hân hoan đón 3 con chiên trở về cùng Chúa.

Nguyện xin Thiên Chúa ban nhiều hồng ân để cha luôn mạnh khỏe, chiến thắng được mọi thế lực ác thần, dẫn dắt đoàn chiên vượt qua giông bão cuộc đời.

**Con là Phạm Thị Duyên 42 tuổi, tại tỉnh Hà Giang.
Con là người ngoại Đạo.**

Hôm nay con viết thư này, làm chứng cho Lòng Thương Xót Chúa.

Từ năm 2015 đến tháng 10 năm 2017, cả hai vợ chồng con đều mắc chứng bệnh trầm cảm, mất ngủ. Riêng bản thân con còn mắc rất nhiều loại bệnh như bệnh viêm phổi và tràn dịch màng phổi, bệnh hen, bệnh suy tuyến thượng thận, bệnh HPV cổ tử cung và các bệnh phụ khoa, bệnh nhân u sơ tuyến vú, bệnh trào ngược dạ dày và nhiễm HPV dạ dày, bệnh viêm họng hạt mãn tính, bệnh tự miễn. Chúng con thường xuyên thay nhau đi khám chữa bệnh liên tục trong 3 năm, hết bệnh viện Việt Pháp, lại đến bệnh viện Bạch Mai nhưng vẫn không khỏi bệnh.

Con biết đến Lòng Chúa Thương Xót qua người chị gái của con. Ngày 15 tháng 11 năm 2018 chị gái con đã đưa con vào Giáo Điểm Tin Mừng. Con đã vào cầu nguyện và dự thánh lễ được 3 ngày, và được cha đặt tay cầu nguyện 3 lần. Sau đó con luôn cầu nguyện và tín thác vào Chúa. Đến nay các căn bệnh của con đã khỏi gần như hết, chỉ còn bệnh trầm cảm, mất ngủ là con phải duy trì uống thuốc, tuy nhiên liều lượng thuốc đã giảm xuống rất nhiều và con ngủ cũng rất ngon. Con xin tạ ơn Chúa!

*Phạm Thị Duyên
duyenvphuxinman@gmail.com*

**Con tên là Maria Nguyễn Thị Kim Phụng, 1995 tại
Chợ Lớn, Giáo Phận Sài Gòn.**

Từ ngày quay trở về với Lòng Chúa Thương Xót, lòng con rất thanh thản và bình an.

Ngày chưa lấy chồng, con ham chơi, bỏ bê đạo nghĩa. Nhưng từ ngày lấy chồng và có em bé, Chúa cho gặp sóng gió, biến cố để từ đó chúng con sám hối quay trở về với Chúa.

Chồng con là Phêrô Ngô Tấn Dũng, sinh năm 1995, là tân tòng, tuổi còn nhỏ nên ham chơi nhiều. Anh hay lừa dối con như con đã từng lừa dối Chúa. Nay con được mở lòng, mở trí quay về níu lấy Lòng Chúa Thương Xót.

Thời gian con có bầu, chồng con không quan tâm đến mẹ con con, đi lảng nhăng bên ngoài. Chúa làm mọi cách để chúng con biết đường quay trở về. Chúa không ruồng bỏ chúng con. Lúc đau khổ, nợ nần chồng chất, tình cảm rạn nứt, chúng con chỉ biết kêu đến Lòng Chúa Thương Xót. Chúa đã nhận lời khẩn nguyện của chúng con.

Con đã từng suy nghĩ ngã quy, nhưng Chúa đã nắm tay kéo con đứng dậy. Sau tin nhắn cha nhận lời khẩn nguyện của con, như có một sức sống mới, con phó thác mọi sự cho Chúa.

Nhờ việc nghe lời cha phải chăm cầu nguyện, nghe các bài giảng mỗi ngày mà lòng con được Chúa giải bày. Mỗi khi có những khúc mắc, trắc trở, thì chính lúc đó bài giảng của cha đã giải đáp cho con. Từ ngày cha thay đổi cách giảng, con nghe Lời Chúa thấm nhập vào tim con, khi thấm rồi con khóc rất nhiều. Con hối hận đã bỏ Chúa, đã cứng lòng không nhớ đến Chúa.

Nhờ ơn Chúa, con bỏ mọi hận thù với chồng. Gia đình con nay rất bình yên. Chồng con biết thương gia đình hơn trước, và cũng đã tin vào Lòng Thương Xót Chúa.

*Maria Nguyễn Thị Kim Phụng
ntkp6600@gmail.com*

Con là Giuse Đặng Tầm Thường, 29 tuổi, tại Tân An - Đồng Nai, Giáo Phận Xuân Lộc.

Con là một kẻ vô cùng tội lỗi. Trước đây con làm việc trong phòng thí nghiệm của một trường đại học. Con chỉ đi lễ ngày Chúa Nhật, lúc đi lễ đầu óc không tập trung. Một tuần 7 ngày thì con nhậu hơn 10 lần, gái gú, phá thai, ăn hối lộ. Đọc kinh tôi có lệ rồi đi ngủ, hoặc xin thì khỏi đọc, mà phần lớn là

con xin. Thuốc lá hút từ 1 đến 3 gói mỗi ngày. Tội gì con cũng phạm. Con nghĩ con giỏi và tốt lắm nên không cảm thấy áy náy. Cả năm con không xưng tội. Con là trùm Pharisiêu, chuyên gia kiêu ngạo, đạo đức giả và hay xét đoán mọi người.

Trước khi đi Nhật du học một tháng theo dự án của jica, Chúa đã xô té con. Con đã nghỉ việc và rời trường đại học, không đi du học được nữa, kinh tế khó khăn, người yêu bỏ rơi, học trò xa lánh. Con chẳng còn gì ngoài thù hận, uất ức. Gia đình kỳ vọng vào con quá lớn vì con là đích tôn. Con chỉ im lặng, đau khổ. Lúc ấy con đơn độc quá chừng.

Một hôm con được anh xe ôm ở Thủ Đức nói với con là đau khổ nên đến với Lòng Chúa Thương Xót. Con về mày mò và nghe được bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha trên YouTube.

Con khóc nức nở khi nghe cha giảng. Con khốn nạn và tội lỗi quá. Lần đầu đến Giáo Điểm Tin Mừng, vừa tới con đã rơi nước mắt. Nhìn cộng đoàn toàn người đau ốm, con như thấy hình ảnh Chúa Giêsu đang chữa lành cho các người Do Thái khi xưa.

Thời gian thấm thoát trôi qua, từ 2-3 tháng con ghé cha 1 lần, thì 1 tháng/lần, 1 tháng/4 lần và bây giờ bất cứ khi nào rảnh con đều về GĐTM mà hầu như tuần nào cũng có mặt, có khi 6 lần/tuần. Chúa sắp xếp công việc và thời gian cho con. Thấm thoát cũng gần 2 năm rồi. Bây giờ ngày nào con cũng đi lễ, lần hạt Mân Côi và đọc kinh Lòng Thương Xót. Chúa đang chữa lành cho con. Con chẳng dám so với ai vì con nhớ nhộp quá, nhưng so với chính con ngày trước thì con đã khác rất nhiều. Tạ ơn Chúa.

Cha ơi! Ai theo Chúa cũng phải vác thánh giá. Cầu cho cha vác được thánh giá theo Chúa. Không vác thì kéo cũng được, vì rằng thánh giá cha vác nặng lắm. Nhưng Chúa nói: “Ơn Ta đủ cho con”, nên cha cố gắng lên nhé. Từng khó nhọc, đau khổ, cô đơn, và nước mắt của cha là bao linh hồn tội

nhân được ơn trở về với Chúa. Ngay cả thánh Faustina lúc sống cũng bị bao người hiểu lầm, chửi rủa, lên án... cha bây giờ cũng vậy, nên cha cố gắng lên nhé!

Cộng đoàn chúng con luôn cầu nguyện cho các linh mục đứng vững trước cơn bách hại, và đừng cảm vác thánh giá theo Chúa tới cùng.

*Đặng Tâm Thường
tamthuongfarm@gmail.com*

**Con là Maria Phụng, 30 tuổi,
thuộc giáo phận Thái Bình.**

Trong suốt một năm qua, nhờ những bài giảng của cha, trong lúc gặp khó khăn thách thức nhất, con mới nhận ra được Lòng Chúa Thương Xót và biết cách cầu nguyện. Suốt 30 năm qua, con sống và giữ đạo như một cái máy, hàng tuần trả bài cho Chúa, khô khan nguội lạnh. Đôi lúc nghĩ mình có thể làm được tất cả mọi chuyện...

Cho tới khi gia đình con có người thứ ba chen vào, không còn tin vào ai, con mới chạy đến với cha, với Giáo Điểm Tin Mừng, với cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót. Lúc được cha cầu nguyện cho, con có cảm giác bình an đến lạ thường. Con chợt nhận ra mình thật tội lỗi, và thấy đúng thật "*ngoài Lòng Chúa Xót Thương, không còn nguồn hy vọng nào...*"

Sau bao lần "ăn vạ" Chúa, Đức Mẹ, Thánh Giuse, hôm nay Chúa cho chồng con trở về với mẹ con con. Tạ ơn Chúa! Con mừng lắm!

Xin cha cầu nguyện cho bản thân con được ơn biến đổi để giữ được gia đình mà Chúa đã ban tặng cho con. Gia đình con sẽ "gương vỡ lại lành", biết yêu thương tha thứ cho nhau, biết dậy dỗ con cái, vì gia đình con đã có lúc bên bờ vực thẳm của tan nát...

Con tạ ơn Chúa!

*góc thơ Giáo Điểm

Cho con xin một ghế...

Giao Điểm Tin Mừng người đông ghê...
Mới qua Youtube mà thấy phê...(khỏe)
Cha ơi dành cho con một ghế
Con lại trở về ngồi lắng nghe...!
Dầu gió, nắng, mưa... phủ tư bề...
Ngại gì con vẫn cứ lắng nghe...
Lòng Thương Xót Chúa, cha thông ban
Hóa giải đau thương bao thế gian...
Ghế gỗ ghế nhựa cũng nhẹ nhàng
Không cần viện trợ nệm kim đan...
Nắm xôi trái bắp ngon như tiệc
Cần gì lận ví đến nhà hàng...
Ngồi nghe cha giảng thấy bình an
Vòn quý nhân gian không đụng hàng...!
Giao Điểm Tin Mừng Nhà Bè đây
Là nơi con vẫn hằng trông cậy
Thiên Chúa thương ban xuống ơn đầy!
Cho con được no say tình Chúa!
Dầu cho thiên hạ có say đời...
Con vẫn cứ một lòng tín thác
Lòng Thương Xót Chúa đổi mới con!
Từ đây con nguyện sắt son,
Một lòng cùng Chúa không còn ngại nghi.

nguyenducnhon56@gmail.com

*góc suy tư: Chuyên Chưa Kể

MỘT LỜI VÀ MỘT ĐỜI

... **M**ột trong những yếu tố giúp chúng ta duy trì khả năng học hỏi trong trường đời đó là “SUY NGẪM”. Suy ngẫm về những gì mình đã nghe, đã thấy trong cuộc sống hằng ngày với những gì đang diễn ra quanh chúng ta. Khi chia sẻ điều này tôi nhớ tới một lời của Đức cố Tổng Giám Mục Phaolô Bùi Văn Đọc, đây là lời đã soi sáng và định hướng cho tôi, và cho cả chúng ta trong cách ứng xử...

Đề cụ thể hóa, xin được nêu một sự kiện: Có lẽ nhiều người trong chúng ta đã có dịp nghe bàn tán về việc Đức cố TGM Phaolô chấp nhận và giao một Giáo Điểm Truyền Giáo cho một linh mục, mà theo lời đồn đã có những vấp vấp về phương diện nào đó. Tôi nói đến lời đồn vì chính tôi cũng không biết và cũng không muốn biết đó là chuyện gì. Sở dĩ không quan tâm đến điều này vì từng được ngài dẫn dắt: **“Cố gắng sống khoan dung và không nói, không nghe chuyện xấu của ai”**. Nói thế không có nghĩa là chính mình không còn vấp vấp về lãnh vực này. Có chăng là ý thức hơn mỗi khi mình hay những người chung quanh vấp phạm về điều này thôi. Ngoài ra, những lời ngài dặn dò, dạy bảo chẳng khác gì những giọt nắng giọt sương cho cây đời tôi dần lớn lên. Điểm nhấn

sáng giá của ngài là luôn nhấn mạnh đến lòng khoan dung... Điều xin chân thành chia sẻ ở đây chính là những gì ngài đã trả lời khi tôi bức xúc vì nghe quá nhiều lời bàn tán về vị linh mục trên: ***"Không ai làm cho người ta trở lại với Chúa nhiều như cha..."***, câu trả lời vẫn gọn và rất khẳng định của ngài, ai còn có thể nói gì thêm đây? Lời khiến cho tôi và có lẽ nhiều người khác cần suy ngẫm dài dài trong lòng.

Trước một sự việc chúng ta có thể có nhiều cách nhìn, cũng như nhiều hướng giải quyết. Thật khó xác định đúng sai trước một lời bình luận, vì điều này còn tùy theo chúng ta chọn đứng trên phương diện nào. Cá nhân hay tập thể, lợi ích vật chất hay tinh thần, dựa trên tình hay trên lý... hầu như cách chọn lựa nào cũng có phần sáng và phần tối của nó. Nhưng chúng ta ai cũng biết rằng: có những cái nhìn, những nhận định làm cho người khác tan nát, ***"chìm xuống"***, buông xuôi hay bị hủy diệt... Cũng có cái nhìn kích thích nỗ lực trỗi dậy, nâng cao phần sáng nơi người khác, làm cho họ dồn sức bước tiếp, vươn lên...

"Không ai làm cho người ta trở lại với Chúa nhiều như cha..." Đức cố Tổng Giám Mục không trở lại với lời đồn hay bàn tán, mà nhìn thẳng vào những gì tích cực, sự đóng góp và lợi ích cho Giáo hội, cho những con người cụ thể. Chắc chắn chúng ta còn có những lý lẽ ***"thật là chính đáng"*** để biện minh cho những lập luận của mình, và có lý để làm điều đó, nhưng mong là những điều ấy giúp nâng người khác dậy. Càng suy ngẫm ta càng thấy ngài có lý, cái lý của chữ tình, chữ tình của Tin Mừng. *"Nếu Chúa chấp tội nào ai đứng vững được chăng?"*. Chính qua cảm nghiệm thân phận mỏng giòn, mong manh của bản thân, chúng ta càng hiểu thâm thía hơn lòng khoan dung, chạnh thương và TÌNH YÊU của Thiên Chúa là CHA.

Tình yêu phải vô điều kiện. Nhưng tình yêu không dừng lại ở cảm xúc. Nếu chỉ cảm thương mà không ra tay hành động thì người Samaria trong Kinh Thánh có khác gì các thầy tư tế Lêvi, nhìn rồi tránh, rồi bỏ đi? Số đông chúng ta và ngay cả những bậc cao cả, thần quyền hay thế quyền, quá trọng luật lệ đến quên cả bổn phận mình là nhà lãnh đạo, là mục tử, là thầy, là cha, là mẹ các tâm hồn..., nhất là con của một vị Thiên Chúa Tình yêu. Mỗi bận tâm sâu xa của Chúa chúng ta không phải là yếu đuối của con người cho bằng lòng nhân: *“Ta muốn lòng nhân chứ không phải lễ tế”* (Mt 12, 7)

Phải, Chúa chúng ta với lòng trắc ẩn, chạnh thương...

– *Ngài đã quên Mađalêna là một cô gái làng chơi khét tiếng trong vùng, khi những giọt nước mắt thống hối của cô lăn trên đôi chân đã bao phen bước trên những quãng đường gập ghềnh sỏi đá của xứ Galilê.*

– *Ngài đã quên người phụ nữ Samaria là một thiếu phụ đã trải qua sáu người đàn ông trong đời, vì có lẽ chưa người nào trong số đó đã thỏa mãn được lòng khát khao một cái gì cao hơn, sâu hơn cho đời mình. Ngài chỉ còn nhớ chị vui mừng, quên cả túi hờn mà mau mắn chạy loan báo cho bà con láng giềng vì chị đã gặp được mạch nước làm cho chị không bao giờ phải khát nữa.*

– *Ngài đã quên, đã quên hết một cuộc đời trộm cướp bắt hảo của tên trộm bên cạnh Ngài khi ông nhận ra Ngài là ai, và hứa hạnh phúc thiên đàng cho lòng thành đó “ngay hôm nay”.*

– *Ngài đã quên sự thờ ơ lạnh lùng, đang tâm chối thầy không phải trước kẻ quyền lực mà là trước một “đứa đầy tớ gái”; lời chối của người bạn thân Phêrô, người đã từng theo mình trên mọi nẻo đường, đã từng chia ngọt sẻ bùi qua những biến cố thăng trầm của đời Ngài.*

– Ngài đã quên trong phút cô đơn tuyệt vọng nhất trong đêm ở vườn Cây Dầu, các bạn thân đều ngủ cả đến nỗi Ngài phải thốt lên trong đau xót: “Anh không thức được với thầy một giờ sao?” và rồi dưới chân thánh giá, người bạn, người môn đệ đã từng thề nguyện “không bao giờ bỏ thầy” nay chẳng thấy bóng dáng đâu cả.

– Ngài đã quên thái độ đangg đangg sát khí của Phaolô khi tự nguyện đi bắt bớ các Kitô hữu đầu tiên của Ngài và nay đã dùng lòng nhiệt thành đó của ông để đi loan báo về Ngài.

– Ngài đã quên sự cứng lòng, tính đa nghi của Tôma, khi không ngại chỉ cho ông những vết tích của cuộc thương khó.

– Ngài đã quên tính nhẹ dạ hời hợt của các tông đồ sớm quay về làng trước sự kiện Ngài đã chết, hay tính nhất đảm trốn tránh trong nhà vì sợ liên lụy của các môn đồ mình đã tuyển chọn.

– Ngài đã quên, đã quên hết, quên hết sự phản bội của người bạn thân nhất vì những giọt nước mắt thống hối và đã trao trả lại niềm tin của Ngài cho Phêrô khi trao cho ông trách nhiệm chăm sóc Giáo hội và cả đàn chiên của Ngài.

Tình yêu là thế đó, Đức Kitô là thế đó! Và Đức cô Tổng Giám mục Phaolô, người của Chúa là thế đó!

- Chỉ có tình yêu mới dám tin tưởng lại, mới bỏ qua và tha thứ.

- Chỉ có tình yêu mới có sức mạnh để quên, để bắt đầu lại, và để **“chơi đẹp”** và sống đẹp như thế!

Đức cô TGM Phaolô của chúng ta đã sống đẹp theo gương thầy chí Thánh mà Ngài đã một đời gắn bó. Chính khi sống với tấm lòng nhân ái ngài mới dám **“chơi đẹp”** như Thầy mình. Làm sao để có được một con tim chanh thương như người CHA giàu lòng thương xót, để khi đi đến cuối đường đời, chúng ta đều có thể mỉm cười

mãn nguyện, vì chuyến đi chung của chúng ta trong cõi đời này rất ngắn... chỉ có tình thương để lại đời thôi!

Thật vậy, đâu cần buồn đau, cãi cọ hay lên án xét nét nhau vì những chuyện nhỏ nhặt: mọi thứ cứ để nó nhẹ nhàng tự nhiên... Ta có sống, "**có đi chung với nhau lâu lâu!**" mà nặng lòng với những chuyện bất ưng trong đời. Trịnh Công Sơn thì xem đời này như "**quán trọ**", theo cái nhìn của Phật giáo, đời là vô thường. Mọi sự đều tạm bợ, chóng phai, chóng tàn... Tinh thần Kitô giáo xem cõi này là đời tạm, quê thật của chúng ta không phải nơi đây. Phải, bụi thời gian làm mờ đi tất cả... Chỉ có TÌNH NGƯỜI còn mãi trong ta. Không ai biết được chuyến đi của đời mình dài bao lâu! Người dù thương dù ghét, biết mai này có còn gặp lại hay không? Còn gặp nhau bao lâu nữa?

"Không ai làm cho người ta trở lại với Chúa nhiều như cha..." lời nhận định hay có thể nói là lời xác tín trên đây của Đức cố TGM Phaolô Bùi Văn Đọc đã nói lên tấm lòng bao dung và thể hiện cách sống của ngài. Lời giúp chúng ta SUY NGẪM học hỏi và càng xác tín hơn vào lòng CHA chúng ta trên trời, một *"Thiên Chúa từ bi nhân hậu, chậm giận, giàu tình thương và lòng thành tín"* (Xh 34, 6), Đấng mà Đức cố TGM đã một đời yêu mến, hiến thân và noi gương.

Còn chúng ta ?

Có lẽ từng người sẽ nhận ra đâu là những điều thật sự trân quý, và đâu là những điều không cần phải bận tâm.

*Nữ tu M. Théccla Trần Thị Giồng-Dòng Đức Bà
(*Nguồn: Báo Công Giáo và Dân Tộc số 2148)*